A végidők evangélizációja

(The End-Time Evangelism)

1962. június 03. Jeffersonville, IN

1 Köszönöm, Orman testvér. Hajtsuk most meg a fejünket imára csak egy pillanatra. És mialatt le van hajtva a fejünk, szeretném tudni, hogy van-e itt valaki, akinek valamilyen különleges kérése van, amit szeretne a felemelt kezével jelezni? Az Úr látja ezeket a dolgokat, biztos vagyok benne. Bízom benne, hogy Ő megadja ezeket.

2 Mennyei Atyánk, nem más okból gyűltünk össze ma reggel, minthogy magasztaljuk a mi Úr Jézusunk Nevét. És megköszönjük Neked, hogy már megéreztük az Ő Jelenlétét. És biztosak vagyunk abban, hogy Ő találkozik velünk, mert Ő azt ígérte, hogy „Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az Én nevemben, ott leszek közöttük.” Most, kérnénk az áldásaidat, Uram, ezekre a kérésekre ma, amiket kéznyújtással jeleztek. Te tudod, hogy mi volt azalatt a kéz alatt, a szívben, és imádkozom, hogy Te válaszolj meg minden egyes kérést.

3 Köszönjük Neked ma a lehetőséget, hogy imádhatunk Téged. Köszönjük Neked a gyülekezetet és a népet és a testvéreket, akik ebben a drága hitben vannak. És most kérünk, hogy add meg nekünk ma a szívünk kéréseit, ami az, hogy szolgáljunk Téged. Táplálj bennünket azzal az elrejtett mannával, amiről azt mondtad a Bibliában, hogy csak a papság számára lett odaadva, odahelyezve. És azt tanultuk, hogy Isten papjai vagyunk, lelki áldozatokat ajánlva fel, melyek az ajkaink gyümölcsei, dicsőséget adva az Ő Nevének. Most, imádkozunk, hogy Te áldj meg bennünket a szolgálat további részében, megtörve az Élet Kenyerét számunkra. Jézus nevében. Ámen.

4 Örülök, hogy láthatom a nagy családunkat újra itt ma délelőtt, és boldog vagyok, hogy itt lehetek veletek. És azokat a látogatókat is, akik vendégeskednek az ország különböző részéről, akik egybegyűltek velünk vasárnap délelőtt itt. Nekünk nem felekezetünk van. És csak összegyűlünk, emberek, akik hisznek Istenben, összegyűlnek, hogy együtt imádják az Urat, és hogy imáinkat ajánljuk Istennek, megvallásokat tegyünk Neki. És minden vasárnap és minden nap tisztítótűzön megyünk át, ami az, hogy az Ő Szent Szelleme megtisztítja a lelkünket, a bűneinktől, próbálva annyira Isten szerint élni, amennyire tudjuk, hogyan kell ebben a mai korban, várva az Ő megjelenését, ami bármikor megtörténhet. És várjuk azt, bármikorra.

5 Nos, ma sűrű programunk van. Vannak vasárnapi iskolai szolgálatok itt ma délelőtt és aztán este nagyon különleges programunk lesz, ma este. A jó barátom, Joseph Boze testvér, aki nem ismeretlen itt számunkra, de azt hiszem, hogy ez az első alkalom, hogy

meglátogat minket a gyülekezetben. Ez… Két gyülekezet van az egész világon, ahová utazni szoktam, amit mindig „minta gyülekezetnek” hívtam, és az egyik az Joseph Boze testvér az Illinois Chicagóban lévő Philadelphia gyülekezete, és a másik pedig Jack Moore testvér Louisiana, Shreveporti gyülekezete. Annyiszor voltam már azokban a gyülekezetekben, hogy a végén amikor jövök haza a missziós utakról, akkor azt szokták mondani, hogy „Ne Jeffersonvillet hívjátok, hogyha Branham testvérrel akartok beszélni, csak hívjátok Chicagót. Hogyha nincs ott, nos, akkor hívjátok Shreveportot.” Olyan sokszor voltam ott.

6 Joseph eljött Chicagóból. Ez először összetörte a szívünket, amikor azt hittük, hogy el kell hagynia Chicagót, de miután imádkoztunk, megláttuk, hogy Isten hívására ment. És ez az én kis barátom most nagy munkában van, Tanganyikában és Kenyában és Ugandában, és hatalmas munkát végez. És érezzük, hogy segítenünk kell támogatni őt mindenféle módon, ahogy csak tudjuk, ezekben az összejövetelekben. És azt tervezem, ha Isten is úgy akarja, hogy jövő januárban elmegyek vele azokba az iskolákba szerte ott Afrikában, és tovább megyünk Dél-Afrikába az iskoláiból. És többet is el fog mondani erről ma este a gyülekezetnek szóló beszédében. Ma délután fog erről beszélni, azt hiszem 8 óra körül, amint a bevezető résznek vége. És aztán van egy filmje, amit biztos vagyok benne, hogy örömmel néztek majd meg. És az a film az afrikai iskoláiról szól, és arról, hogy mit tett az Úr érte, csak egy pár rövid év alatt. Nagyon bátorító számomra, hogy megmutatja, hogy… hogy láthatom a filmet, mert azt mutatja, hogy Isten mit tud tenni egy személyen keresztül, aki megtalálja az Ő akaratát, és a helyét. Miután éveket várt arra, hogy megtalálja, azóta azon az úton jár, amire Isten vezette. Hozzátok el a gyerekeket, az első rész az nagyon rövid.

7 Amint azt sokan tudják közületek, Josephnek van egy kis humorérzéke. És azt hiszem, hogy azt gondolta, hogy meg fogom majd nézni a filmjét, így kiment egy éjszaka és le akart filmezni egy oroszlánt. Ott Afrikában nagyon sok oroszlán van. Így Joseph kimegy és lefilmez egy oroszlánt. És azt hiszem, ez a legaranyosabb dolog. Miután az anyák elejtették a prédát, és megették az állatot, húzta le a bőrét. És a kiskölyke hátulról követte, és megpróbált úgy tenni, mintha megpróbálná újra megölni, látjátok. És biztos vagyok benne, hogy a kisebb gyerekek élvezni fogják, azt hiszem, öt vagy tízperces az a rész a film elején. Szóval, gyertek korán.

8 És nem kérte senki, hogy ezt mondjam. Nem akarom mondani. Joseph nem tud semmit erről. De azt hiszem, ma este ki tudnánk mutatni, hogy mennyire értékeljük Joseph testvért azzal, hogy felajánlást adunk neki a tengeren túli misszióira. Hisszük, hogy az Úr Jézus eljön. És-és hogyha van egy kis félretett pénzetek egy misszióra, vagy valami a misszionáriusoknak, vagy valami, amit szeretnétek, hozzájárulni ahhoz, akkor állítsátok ki a csekket Joseph B-o-z-e számára ma estére. B-o-z-e, így van, ugye? Joseph Boze. És…

személyes kebelbarátomként ismerem Joseph testvért, és tudom, hogy a legjobb tudása szerint Isten Királyságára fogja fordítani.

9 És így, mielőtt tovább megyünk, szeretném bemutatni és megengedni neki, hogy egy pár szót szóljon itt. Megpróbáltam rávenni, hogy ő tartsa a délelőtti szolgálatot, és nem vállalta, így ma este nyolc órakor fog beszélni nekünk addig, ameddig szeretne. És a felvevő be lesz állítva, és a vetítővászon itt, a filmhez. De most csak szeretném bejelenteni a gyülekezetnek, és bemutatni a gyülekezetnek a jó barátomat és testvéremet, Joseph Bozet. Boze testvér. (Boze testvér elmond egy köszöntést 9 percen keresztül.) Köszönöm, Joseph testvér, ez igazán szép. Az Úr áldjon. (Branham testvér és Joseph Boze testvér megölelik és megveregetik egymás hátát) Ez svéd és ír egyben. Isten áldjon, Joseph testvér. Köszönöm a dicséreteket, Joseph testvér. Ez, én ugyanezt tudom mondani róla. Annyira hálás vagyok az Úrnak azért a nagy munkájáért, amit Afrikában végez, és többet fog erről elmondani ma este.

10 És most szerintem Billy kinézett, és azt mondta, hogy Neville testvér vagy valaki… Az akusztika nem túl jó hátul. Vagy talán… Hallotok ott hátul rendesen? Nem, nem jól hallanak. Beállítanátok a gépet?

11 És azt hiszem, mialatt várunk rá, hogy beállítsa, azt hiszem az unokahúgomnak, Donnának, van egy kis… neki és Teddy-nek van itt egy kisfiuk, akit oda akarnak ajánlani az Úrnak. És ezért Donna, ha felhoznád a kissrácot most, szóval… És nézzük, hol van a testvérnő a zongoránál, a zongorista, itt van?

12 (Edgar Branham testvér azt mondja, használd valamelyik oldalsó mikrofont.) Ezt itt? (Nagyon jó.) Rendben, uram. (Bármelyik elér.) Nagyon jó lesz. Rendben. Én… rossz helyen álltam. Azt hiszem én voltam, aki rossz helyen álltam.

13 Nos, van egy kis énekünk, amit szoktunk énekelni ilyenkor a kispajtásoknak. Ami úgy van, hogy „Hozzátok be, hozzátok be a kicsiket Jézushoz”. Szóval a….

14 Sok gyülekezetben meglocsolják az ilyen kispajtásokat, és az rendben van, ha így akarják csinálni, szó szerint véve rendben van, ami engem illet. És másoknak is van bevett mód erre talán, amit keresztségnek hívnak, és hogyha azt keresztségnek akarják hívni, akkor rendben van, ami engem illet.

15 De mi az Írásokat próbáljuk meg követni csak olyan módon, ahogy a Biblia mondja, csak tartsuk ezt pontosan az Írásokban. Nincs olyan rész a Bibliában, az Újszövetségben, de az van, hogy a kisgyerekeket Jézushoz vitték, és Jézus megáldotta őket, és azt mondta, „Engedjétek hozzám a gyerekeket, mert övék a mennyek országa.” Nos, ez az a mód, ahogy tesszük. A pásztor és én itt állunk, hozzák a kicsiket, és odaajánlási imát ajánlunk az Úrnak. És aztán amikor ők…

16 Érezzük, hogy a kisbabának nincsen bűne, nem több mint az a bűn, amibe beleszületett. Mi mindannyian bűnben születtünk, és bűnben formáltattunk és hazugságokat szólva jöttünk a világra. És most, amikor Jézus meghalt a Golgotán, Ő elvette a világ bűneit. Akkor a kisbaba megszülethetett volna, vagy esetleg meghalhatott, mielőtt megszületett, vagy megszületett mielőtt arra a korra jött volna, hogy felelősségre lehessen vonni, akkor nincs bűne. Jézus elvette a világ bűneit. De miután elég idős lesz, és bűnt követ el, akkor meg kell vallania a bűneit, és aztán meg kell keresztelkednie a bűnei bocsánatára, értitek. De most, természetesen, túl fiatal.

17 Nos, mindannyian énekeljük ezt a jó öreg himnuszt most, énekelünk most. Nem tudom, hogy tudom-e vezetni vagy sem. Hozzátok be, hozzátok be őket, Hozzátok be a bűn mezeiről; Hozzátok be, hozzátok be őket, Hozzátok a kicsiket Jézushoz.

18 Mi a neve? Teddy, Junior. Rendben, uram. Nagyon boldogok vagyunk, hogy látjuk ezt a fiatal párt itt ma reggel ezzel a remek kis Teddy-vel itt, és imádkozunk, hogy Isten áldja meg őt gazdagon, és adjon neki örök életet a világban, ami eljövendő, és hosszú életet itt. Megfoghatnám csak egy pillanatra? Ez itt a kicsi Teddy Arnold. Mindannyian ismerjük Teddyt itt, ő a mi… egy testvér itt a gyülekezetből, elvette feleségül a testvérem lányát, Donnát. És született nekik ez a kis fickó itt, egy jövevény. Azt hiszem, ez a ti második gyermeketek. És a másik az egy kislány, így van? Ez a baba egy élénk tekintetű kis pajtás. Mindig féltem, hogy összetöröm őket, mikor még ilyen kicsik, ilyen törékenyek, csak félek, hogy összetörnek.

19 Nos, el tudjátok képzelni, amint egy anyuka odavitte az ilyen kisbabáját, mint ez, az Úr Jézushoz? Ha Ő itt volna ma reggel olyan személyként, ahogy mi itt állunk, ez az anyuka gyorsan odafutna Őhozzá, és azt akarná, hogy Ő tegye rá a kezeit erre a kisbabára, és áldja meg. Az apuka szíve majd kiugrana az örömtől. Tudjuk, hogy Isten az egyesülésükre adta ezt a babát és ők vissza akarják adni Istennek azért, mert értékelik, hogy Ő odaadta őt nekik. Hajtsuk meg a fejünket.

20 Mennyei Atyánk, próbáljuk követni a Te példádat. Amikor az anyukák és apukák vitték a kisgyermekeiket Hozzád, rájuk tetted a kezedet és megáldottad őket. És most, Mennyei Atyám, ez a fiatal pár meg lett áldva az otthonukban azzal, hogy kaptak egy kisfiút, a kis Teddy Arnold Juniort. Így, imádkozunk Mennyei Atyám, hogy a Te áldásaid pihenjenek meg a gyermeken. Rátesszük a kezünket megemlékezve Rólad és a nekünk tett ígéretedről, hogy nekünk rá kell tennünk a kezeinket az emberekre megemlékezve a Te nagy Igédről. Áldd meg a kis Teddy-t. Istenem, imádkozunk, hogy adj neki hosszú életet és jó egészséget. Hadd élje meg, hogy meglássa az Úr visszajövetelét, ha lehetséges. És imádkozunk az apukájáért és anyukájáért, hogy legyenek áldottak azáltal, hogy felnevelik ezt gyermeket. És hogyha van holnap, akkor tedd őt egy szolgálóvá, Uram, az Evangélium szolgálójává, és add neki azokat a dolgokat, amelyeket Te megígértél az

emberi faj számára, hogy neki lehessen élete, és bővölködő élete. Neked adjuk most a kis Teddy Arnoldot, a Jézus Krisztus nevében. Ámen.

21 Isten áldjon, Donna és Teddy, hosszú életet és sok áldást nektek, és a kis Teddy-nek, mert Ő szeret titeket.

22 Ó, szerintem annyira aranyosak, kis pajtások. Szeretek minden embert, de azt hiszem, hogy a gyerekeket meg aztán az időseket, amikor megöregszetek. Néhány idős férfi vagy asszony jön lefelé az úton, és annyira törékenyek, és azt hiszem, hogy sajnálatra méltók tudjátok, és szerintem nekünk sohasem volna szabad… Látjuk őket átkelni az úton, álljunk meg. Mi lenne, ha a te apukád vagy az anyukád volna. Látjátok? Valakié, így tiszteljétek őket. És talán lassan beszélnek, és hosszan, és talán olyan dolgokat, amiket nem akartok hallani, de ne felejtsétek el, hogy ti is megöregedhettek egy napon, így csak mindig tiszteljétek őket.

23 És ezek a kis pajtások, ki tudna rosszul bánni egy ilyennel? Egyébként, soha nem kellene azt tennetek. Tudjátok, Jézus azt mondta, „Vigyázzatok, nehogy egyet is megvessetek e kicsinyek közül, mert mondom nektek, hogy az ő angyalaik a mennyekben mindenkor látják az én mennyei Atyám arcát.” Emlékezzetek, van egy angyaluk. Amikor megszülettek, veletek marad egész éltetekben. És most, amikor meg lesztek mentve, akkor a Szent Lélek van meg nektek, és az vezet benneteket és irányít.

24 És most nézem egyenesen a közönséget, hogy lássam, hogy vannak-e olyanok, akiket ismerek. És hogyha nem tévedek, látok itt egy testvérnőt Chicagóból; aki miatt kicsit otthon érezhetem magam, Chicagót képviselve, Peckinpaugh testvérnő és mindazok ott arra. Boldogok vagyunk ma délelőtt, hogy láthatjuk Cox Testvért és Testvérnőt itt, és Charlie-t, Nelliet, ahogy ismerjük őket. És Rodney is itt van valahol, azt hiszem, Cox testvérnő. És Villard Crase testvér, egyike itt a szolgáló testvéreinknek. És annyian, hogy alig tudnám mindannyiukat megemlíteni.

25 Örülök, hogy látom Evans testvért és Evans testvérnőt ott hátul. Ő az az ember, akiről beszéltem egy kicsit a csörgőkígyóval kapcsolatban és az Úr… Felemelnéd csak a kezedet vagy valamit, Evans Testvér, csak, hogy láthassák ott azt a... Horgásztunk és a földi csörgőkígyó megmarta őt, pontosan a lábán. És rátettük a kezünket, és imádkoztunk érte, és még csak fel sem dagadt, és azután többet nem is kellett vele foglalkozni. És a Biblia azt mondja, tudjátok, „Ördögöket űznek; skorpiók és kígyók fején taposnak, és semmi sem árthat nekik: és – és… a Nevemben, azok, akik hisznek Bennem,” micsoda hatalom és mit tennének ők és így tovább, ami nekünk adva lett, akkor, ha csak nem félnétek!

26 Mi lenne, ha valaki adna neked egy csekket, az alján az aláírásával, és ott hordoznád azt a csekket a zsebedben egész életedben, semmit nem használna neked.

Kell, hogy pénzre váltsd azt. Így a Bibliában minden ígéreten rajta van Jézus nevének aláírása alul. A mennyei bank felelős ezért, és a letét le lett téve a Golgotán, amikor a bűneink meg lettek bocsájtva, Isten fiaivá és lányaivá lettünk. És ezért ne féljetek semmilyen ajándékot készpénzre váltani, amit Isten megígért. Csak emlékezzetek arra, hogy Ő megígérte, és az már a tiétek.

27 Láttam Őt tűz lángjait megállítani, vérzést megállítani, ördögi erőszakot kioltani, ellenségeket kiűzni, és a rákot meggyógyítani, halottakat feltámasztani, amikor az orvos ott állt, és órák óta halott volt, újra visszajönni az életbe. Láttam ezt a magam kicsi, gyenge szolgálatában többször megjelenni. Így láttam vadállatokat megszelídülni, pontosan úgy, hogy már nem tudtak megmozdulni sem, és ilyen dolgokat. Így Ő csak… Ő még mindig Isten. Ha Ő valaha Isten volt, akkor még mindig Isten. És ha Ő soha… Hogyha Ő nem Isten, akkor soha nem volt Isten, mert akkor kellene, hogy legyen… Ahhoz, hogy Isten legyen, Neki végtelennek kell lennie, tudott minden dolgot, Neki mindenhatónak és teljes hatalmúnak, és mindent tudónak és mindenhol jelen levőnek kell lennie. És ó, Ő egyszerűen Isten! Isten, a tökéletesség tökéletessége.

28 Nos, nem akarom, néha, amikor ezekben a vasárnapi iskolai osztályokban tanítok, akkor ez kb. négy óra, Joseph, itt néhány vasárnappal ezelőtt hat órán keresztül voltam itt. Nem akarlak megijeszteni titeket, látjátok, de - ma reggel nem ez a szándékom. Csak öt és fél óra. Nem, csak ez…

29 Talán nem leszek most egy ideig veletek, felmegyünk Virginiába vagy Karolinába, és Észak és Dél Karolinába, és aztán a Nyugati-partra, és fel a Nyugati-partra, és Kanadába és Alaszkába, és aztán vissza. És talán, ha az Úr úgy akarja, lemegyünk Afrikába és meglátogatjuk Josephet, és lemegyünk át Dél-Afrikába újra.

30 Nemrégen volt egy hatalmas összejövetel Dél-Afrikában, ami az egész Afrika életét megváltoztatta csak egy pár óra leforgása alatt, amikor Isten, egyszerűen az Ő csodálatos, amikor az újságok első oldala tele volt a cikkekkel, a teljes első, második, és harmadik oldal, semmi más, csak az összejövetelekről szóló cikkekk. Először, amikor bementünk, mindenhol elutasítás volt, valakinek nem adtak volna üzemanyagot, csak azért, mert megtudták, hogy az összejövetelre jön, nem adtak volna el neki, azt mondták volna, „Egy ilyen fanatikusnak, mint te!” És a következő nap már ingyen adták neki a gázolajat, látjátok. Szóval micsoda különbség, látjátok. Én…Valami történik. Vállon veregetett ott egy kis kölyköt, tudjátok, és azt mondta neki, „Hova mész?” Azt mondta, „Megyek Johannesburgba.” Azt mondta, „Ó, üzletember vagy?”

31 Azt mondta, „Nem, megyek megnézni Branham testvért, az összejövetelt.”

32 Azt mondta, „Mi?” Mondta, „Ennél okosabb embernek néztelek.”

33 Azt mondta, „Nos,”, mondta, „Keresztény vagyok, lemegyek, megnézem.” Azt mondta, „Csak menj akkor máshová és vegyél ott gázolajat.”

34 És így másnap, amikor jött vissza, ez volt az egyedüli megálló aközött és Transvaal között, így hát ott kellett átmennie, és megállt a következő benzinkútnál azután. És az a fickó kifutott és szólt neki, és mondta, „Ide gyere, ide gyere.” Az újságok címoldala és a második oldala és így tovább, tele voltak vele, azzal, amit az Úr tett. És így hálásak vagyunk azért.

35 Nos, csak egy kis összejövetelre együtt, bárki közületek, hívjátok oda ki a barátaitokat, úgy van, hogy most a Cow Palace-ban leszünk. Az egy hatalmas haszonállat, nyugati haszonállat kiállítás a Nyugati Parton, Southgate-ben. Így néhányan, akik olyanok, mint én vagyok, akik szeretik a puskákat, a Weatherby Factory-n keresztül megyek oda, és gyertek velem, ha akartok, ha arra jártok. És így napközben sok helyre el lehet menni, és elmehettek a Catalina szigetre, tudjátok, hogy van az. És ti kisgyerekes férfiak és asszonyok, Disneyland-be. És ő is a csoport egyik tagja, így csak gyertek el. Tudom, hogy jól fogjátok magatokat érezni. És, ami a legfontosabb, imádkozzatok, hogy Isten megnyissa a hitetlenek szemét, és hogy legyenek megtérők Krisztushoz.

36 Nos, most pedig olvasni fogunk a Bibliából csak egy pár szót, mert szeretem ezt tenni. És aztán van néhány íráshely lejegyezve itt, és egy kis jegyzet, amiről szeretnék tanítani ma délelőtt egy kis ideig. Nem felejtve el a ma esti szolgálatot. És még szeretném elmondani nektek, hogy mi történt ezen a héten a személyes interjúkon, és így tovább, de nincs idő. És tudom, hogy néhányan reggel óta itt ültök, és még mindig várakoztok azokra a személyes elbeszélgetésekre a városon kívülről. Megpróbálunk majd sort keríteni ezekre ezen a héten olyan gyorsan, ahogyan… megpróbálunk mindent elrendezni, ami itt vár, akárhogy is legyen, mielőtt elmegyünk.

37 Nos szeretnénk az evangéliumban odalapozni a Márk tizenhathoz, a Szent Márk 16. fejezetéhez. És az én címem mára ez: „Az utolsó-idők Evangélium hirdetése.” És kezdjük el a Márk tizenhatot olvasni a 14. verstől. Végül pedig megjelent magának a tizenegynek is, amikor asztalnál ültek, és szemükre vetette hitetlenségüket, keményszívűségüket, hogy nem hittek azoknak, akik látták őt, miután feltámadt. Ezután így szólt hozzájuk: „Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözül, aki pedig nem hisz, elkárhozik. Azokat pedig, akik hisznek, ezek a jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegre teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak.” Az Úr Jézus pedig miután ezeket mondta nekik, felemeltetett a mennybe, és az Isten jobbjára ült. Azok pedig elmentek, hirdették az Igét mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, megerősítette az igehirdetést a nyomában járó jelekkel. Ámen!

38 Olyan sokat lehetne elmondani erről. Ez volt az utolsó megbízatás, amit az Úr adott a gyülekezetnek.

39 Véletlenül lenéztem ide. Próbálom kitalálni… West testvér, néhány pillanattal ezelőtt próbáltam rájönni, hogy mi a neved, ahogy itt ülsz Georgiából. És egyszerűen nem jutott eszembe a neved, csak egy pár pillanattal ezelőtt. A másik testvér, aki ott ül, nem emlékszem a nevére, és annyian közületek. Értsétek meg, hogy nem próbálom semmibe venni, hogy ismerek valakit, de csak… Nem tudom megjegyezni a neveket.

40 Most, az utolsó időkben történő Evangélium hirdetésre gondolunk. És mindenki, aki el tudja olvasni az újságot, és olvashatta… Az ég fekete, és sötétlik, és felhők jönnek, és most, tudjuk, hogy biztosan esni fog az eső, és érezzük ezt a levegőben, és látjuk a nagy sávokat, a messzi távolban és a villámlást, és a szél előrenyomulását, tudjuk, hogy vihar lesz, elég hamar vihar lesz. Bárki el tud olvasni egy újságot, és meg tudja látni a nemzet állapotát, nemzetekét, felismerve, hogy valami biztosan történni készül. Amikor látsz valakit felháborodva, és a másikat, és veszekszenek, mindenféle fegyverrel és így tovább, hogy azokkal harcoljanak, és nincs megegyezés, csak lerúgják a cipőjüket, és verik az asztalt, és minden ilyesmi a konferenciáikon. Akkor tudjátok, hogy valami történni fog. És ez az emberekre hoz egy olyanfajta érzést, hogy valami történni fog. A világ, ahogy mi hívnánk, a kozmosz, a külső világ érzi, hogy jön a pusztulás, ahogy mondják, egy atomkor van előretörőben.

41 És a keresztények tudják, hogy ez az Úr eljövetele, látjátok. Van egy légkör. Attól függ, hogy mire nézel, mert a mi Urunk pontosan megmondta nekünk, hogy mi fog történni abban az időben, és mi nem tudjuk a percet és az órát, de tudjuk, hogy valami felé közeledünk most.

42 Ahogy már beszéltem itt róla valamikor régebben, Afrikában egyszer figyeltem egy bárányt, aki kijött a karámból, és békésen legelt, és hirtelen ideges lett. És csodálkoztam, hogy mi a baj a kis fickóval. És tudjátok, a bárány nem talál vissza oda, ahonnan jött, teljesen el van veszve. Ezért hasonlít minket az Úr bárányokhoz, látjátok, amikor el vagyunk veszve, akkor csak egy valami tud minket visszavinni, a pásztor. És az a kis pajtás bégetett, és elcsatangolt a karámból. És észrevettem valamit a fűben lejjebb, a kis fickó nem láthatta. És egy bárány vagy egy birka nem tudja megérezni úgy az ellenséget, mint más állat, mint a szarvas, vagy valami más, de megérezte, hogy halál van a közelében. És egy oroszlán jött kúszva, könnyedén közeledve. Az oroszlán érezte a bárány szagát, így közeledett, látjátok, hogy elkapja a bárányt. És a kis fickó ideges lett, és nem lehetett érteni az okát, hogy miért, de a halál volt az, ami lesben állt, annyira közelről, hogy attól volt feszült.

43 És a világ ilyen neurotikus állapotban van éppen most, ami miatt száznegyven kilométeres sebességgel száguldoznak az utakon, csak azért, hogy egy csapszékben igyanak két órán keresztül mielőtt hazaérnének. És ez támadja a…

44 Beszélj valakivel, jaj nekem, szétrobbannak! Mint ahogyan valamelyik este a gyülekezeti házban beszéltem arról, hogy elmentem itt a kórházba, hogy megpróbáljak eleget tenni egy Neville testvéren keresztül érkezett hívásnak. És minden alkalommal, amikor beszéltem egy nővérrel vagy egy doktorral, akkor ingerülten rám szóltak, hogy „Fogalmam sincs róla!”

45 Nos, azt gondoltam, „Mi a baj? Mindenki csak engedi ki a nyomást, gondolom.” De az orvosok, a pszichiáterek gyógyítják a pszichiátereket.

46 De van egy kiút, Krisztus. Nos, a Keresztényeknek nem kellene ilyen állapotban lenniük. Boldognak kellene lennünk, várni az eljövetelre, a befejezésre. Érezhetjük a Golgota hűsítő szellőjét. Amikor lenézünk és látjuk a menny Istenét, aki az ígéretet tette, és azokat a dolgokat, amiket Jézus megtett az életében, megígérte, hogy visszatér az utolsó napokban, és itt látjuk ezt. Mi az? Az a felfrissülés a szellője, mint amikor jön az eső, látjátok. Tudjuk, hogy közel a megváltás, látjátok. Valami megtörténni készül. Nos, a világ nem látja. Nevetnek rajta, mint azokban a napokban. De tudjuk, hogy közel van.

47 És ezért választottam ezt a témát mára, egy időre utolsóként a gyülekezet számára, a vég-idők evangélium hirdetéséről. És amikor missziós munkát végzünk, vagy külföldi missziót, Isten Igéjével, tudjuk, hogy mindig az Úr akaratában vagyunk, mert Jézusnak az első megbízatása az Ő gyülekezete számára az volt, hogy „Menjetek és prédikáljátok az evangéliumot.” Ez az utolsó megbízás az volt, hogy prédikálják az evangéliumot.

48 Az első alkalommal, amikor embereket rendelt arra, hogy prédikálják az Igét, és menjenek szerte az országon, azt mondta, „Gyógyítsátok a betegeket, támasszátok fel a halottakat, űzzétek ki az ördögöket; ingyen kaptátok, ingyen adjátok.” Szent Máté, 10. fejezet, kiküldi a hetvenet, kettesével. Az volt az első megbízatás, amit Ő a gyülekezetének adott.

49 Nos, az utolsó megbízatás, amit a gyülekezetének adott, pont mielőtt fel lett véve a dicsőségbe, Ő azt mondta, „Menjetek szerte a világba.” Épp miután feltámadt a halálból. És sokan közülük együtt ültek, és Ő megfedte őket a szívük keménysége miatt, a hitetlenségük miatt, hogy nem hittek azoknak, akik látták Őt, miután feltámadt. Értitek, volt egy bizonyságuk, hogy látták az Urat. És a többiek nem hitték el, és Ő megfedte őket a szívük keménysége miatt. Nem hittek ezeknek az embereknek, akik látták, hogy Ő nem halott, „Ő él!”

50 Ugyanez a dolog van ma is, amikor látod az Ő munkáját. Nos, mi már látjuk és tanúi vagyunk az Úr megjelenésének. Nos, emlékezzetek, a megjelenés és az eljövetel két

különböző szó, megjelenni és aztán eljönni. Most van a megjelenés, Ő már megjelent ezekben az utolsó napokban. Pont itt velünk az utolsó néhány évben. Nos, ez az Ő eljövetelének a jele. Ő megjelenik az Ő gyülekezetében, a Szent Szellem formájában, megmutatva, hogy Ő az, mert az emberek nem tudnak ilyen dolgokat tenni, amiket láttok, hogy a Szent Szellem tesz, így az az Úr megjelenése. Nos, emlékezzetek, mindkét helyen azt mondja, „megjelenés" és „eljövetel."

51 Nos, Ő megfedte őket a szívük keménységéért, mert nem hittek azoknak, akik látták. Hiszem, hogy Ő ma is ugyanezt tenné. Miután mi… Ők… Nem hitték el azoknak az embereknek a bizonyságát, és megfedte őket ezért. És aztán elküldte őket, hogy menjenek szerte a világra, és prédikálják az evangéliumot minden teremtménynek, és Ő velük lesz a világ végezetéig, a világ végéig. „Ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek."

52 Nos, ma, megpróbáljuk elvinni az írott Igét, ami meg van nekünk betű formában, hitvallás formájában és így tovább, az egész világra. És voltak misszionáriusok, akik elmentek mindenhová. De mit találunk, ha odamegyünk? Egy bennszülöttet, aki nem tudja elolvasni a nevét, a kezében egy traktátussal. Nem tud róla többet, mint arról, hogy melyik a bal és melyik a jobb keze. De amikor Jézus mondta, „Menjetek és prédikáljátok az evangéliumot," Ő nem azt mondta, hogy „Tanítsátok az Igét." Ő azt mondta, „Prédikáljátok az evangéliumot!" „És az evangélium nem csak szóban jött, de az Ige megnyilvánulásának a formájában is," mert csak egy módon lehetett tenni úgy, hogy az Ő ígérete beteljesedjen.

53 Bárki ember el tudja azt olvasni, mint William Jennings Bryan-t, amikor Darell-lal vitatkozott Darwin etikájáról. Látjátok? Darell csak azt tudta mondani, amit Darwin mondott. És William Jennings Bryan azt tudta mondani, amit a Biblia mondott. Ez volt a vita. De, ebben az esetben, Isten eljön az emberek közé és bebizonyítja, hogy az Ő Igéje megnyilvánul. És az egyetlen mód, ahogy azt megteheted, az nem egy traktátus által van, hanem a Szent Szellem által, aki munkálkodik rajtad keresztül. Az életed lesz az Ő élete. Ő van benned.

54 A pogányok, amikor imádták a bálványukat, földre borultak a bálvány előtt és azt hitték, hogy a bálvány válaszol nekik, az az isten az ő istenük, odafordult, bement ebbe a bálványba, és beszélt rajtuk keresztül. Nos, ez pont az ellenkezője, ki van fordítva az, ami Isten. Isten nem foglalkozik bálványokkal. Te vagy az Ő eszköze. Te meghajtod magadat Isten előtt, és Ő beléd jön és beszél az emberekhez. Ez a különbség. Ő az élő Isten, egy élő személy számára, nem egy halott Isten egy halott bálvány számára. Ő egy élő Isten egy élő lény számára. És ti az Ő tanúivá lesztek, annak, amit Ő itt mondott.

55 Ez most, figyeljetek, sok ember mondja, hogy ez csak az apostolok számára volt. Ő itt azt mondta, „Menjetek az egész világra és prédikáljátok ezt az evangéliumot minden teremtménynek, és (mellérendelés) ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek.”

56 Nos, ma, azt mondjuk, hogy egy jó gyülekezeti tag kezet fog a pásztorral, átiratkozik a Metodisták közül a Baptistákhoz, vagy a Baptistáktól a Metodistákhoz, vagy így tovább, és él egy egész jó életet. Nos, mi misszionáriusok, látjuk azokat a pogányokat olyan életet élni, hogy ezeket az amerikaiakat, az úgynevezett keresztényeket egyáltalán nem lehet velük összehasonlítani. Értitek? Így, hogyha csak az élet az, ami számítana, akkor ők is ugyanúgy meg lennének mentve, mint a többiek, egy bálvány által. Az erkölcseik megaláznának minket, egészen addig, míg meg sem tudnánk állni a jelenlétükben, így van, és a cselekedeteik. De nem ez az.

57 Jézus mondta, „Muszáj újjászületnetek.” Ahhoz, hogy újjászüless, hagynod kell, hogy menj és meghalj és engedned kell, hogy Krisztus Szelleme beléd jöjjön. Aztán nem vagy többé a magadé; az Krisztus benned, látjátok, a Szent Szellem. Pál mondta, „Meghalok naponta; bár élek, de nem én, hanem él bennem a Krisztus.” Látjátok, Krisztus!

58 És ha azt mondom, hogy John Dillinger szelleme van bennem, akkor fegyvereim lennének itt, és törvényen kívüli lennék, mert az az ő szelleme lenne bennem. Ha azt mondanám, hogy egy művész szelleme van bennem, az volna elvárható, hogy művészi képeket fessek.

59 Ha azt mondom, hogy keresztény vagyok és a Krisztus Szelleme van bennem, vagy bennetek, akkor Krisztus cselekedeteit fogjuk tenni. Jézus mondta, a János Evangéliumában, „Aki hisz énbennem, azokat a cselekedeteket teszi, amiket én is teszek.” Aztán Ő azt mondja itt. „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek.”

60 Nos, a korszakon keresztül, volt idő, amikor ezek a jelek nem követték a hívőket. Így van. A próféta szólt erről, és a Zakariásban beszélte ezt el, azt mondta, „Jön majd egy idő, ami nem lesz nappal vagy éjszaka, de az estidőben világosság lesz.”

61 Nos, a nap felkel keleten és lenyugszik nyugaton. Ez nem változik, az ugyanaz a nap. Nos, amikor a Szent Szellem jött, Jézus, Isten fia, Ő keletről jön, a keleti emberek számára. Az a nap volt … ahogy megy tovább az égen, ahogy a civilizáció ment tovább a nappal, keletről nyugat felé, és most a nyugati parton vagyunk. Menjünk csak tovább, és visszamegyünk keletre. Így minden az Ő eljövetelét jelzi. A végidőben vagyunk. Minden azt mutatja, hogy mindennek vége.

62 Nos, nos a próféta mondta (És semmilyen próféciát nem lehetne, kellene személyesen értelmezni, ahogy Jézus mondta; Az csak pontosan az, amiről szól.): „Világosság lesz este.” Akkor ugyanaz a Fiú, aki a keleti emberekhez eljött, és bemutatta a

cselekedeteit és az áldásait, meg lett prófétálva, hogy lesz egy szomorú nap, sem nappal, sem éjszaka, az egy komor nap, olyan elkomorult. És nem lehet a napot látni, de a nap elég világosságot ad. Valami olyasmi, mint ez, ami ott kint van most, talán egy kicsit sötétebb. És nekünk elegünk van abból, hogy gyülekezethez csatlakozzunk, vagy könyvekbe írjuk a nevünket, és így tovább, de az estidőben Krisztusnak ugyanaz a nagy ereje jön le az Ő gyülekezetére, mint ami ott volt régen keleten. Nyugaton ugyanaz lesz. Ezért akarok az estidő evangélium hirdetéséről beszélni.

63 Minden kornak megvan a maga üzenete és a hírnökei. Az időkön keresztül, minden korban az üzenetet hírnök hozta. Isten, minden korszakban elküldött valakit, felkenve a Szent Szellemmel, hogy előhozza az Ő üzenetét, arra a korra, minden időben.

64 Nos, elkezdhetnénk az elején, hogy megtámogassuk ezt egy kicsit. Már a kezdettől, Isten volt a hírnök kezdetben, hogy elmondja Ádámnak és Évának, „Ezt megehetitek, de ezt nem ehetitek meg.” Az volt az üzenet. És amikor az ember átlépett az óra üzenetén, az halált hozott és káoszt az egész emberi fajnak. Nos, ez az, hogy mennyit jelent az üzenet. És ne feledjétek, az nem volt a teljes puszta megtagadása annak, amit Isten mondott, amit Éva elhitt, az volt, hogy vette amit Isten mondott, és kicsit felhígította, vagy csak félremagyarázta egy kicsit, csak egy kicsit hozzátett, vagy csak egy kicsit elvett belőle.

65 Ez az oka annak, hogy hiszem, hogy az Ige az igazság. Ha a hitvallásaink és felekezeteink nem egyeznek teljesen az Igével, akkor helytelenek. És ha Isten nem engedné meg, és az Ő Igéje annyira fontos volt, hogy csak egy szó félremagyarázása okozott minden egyes halált, ami valaha is megtörtént, minden szenvedést, minden síró gyereket, minden temetési szertartást, minden sírt a domboldalon, minden mentőautót, ami valaha is szirénázott, minden vért, ami valaha is ki lett ontva, minden öregkort és éhezést és problémát, ami csak eddig volt, csak mert Isten szava félre lett értve, az okozta mindezt, meg fogja Ő azt bocsájtani a végidőkben, ha újra félreértjük?

66 Így, látjátok, a Keresztyénség fontos dolog. Ha ez beletelt mindezen hatezer év problémáiba, egy hibásan használt Ige miatt, most nem fogunk visszamenni egy másik rosszul használt Igével. Ennek tökéletesen az Igével kell lennie, senkinek a magyarázatával, csak azzal, amit az Ige mond! Olyan sok ember fog összejönni és fogják azt mondani, hogy ez ezt jelenti, és mindannyian megegyeznek, és mások ezt fogják mondani. De ez azt mondja, „Ez az!”

67 Ha Isten a világot a gyülekezet által fogja megítélni, akkor melyik gyülekezet által? Hogyha egy nemzet által fogja megítélni, akkor melyik nemzet által? Ő a világot az Ige, a Biblia által fogja megítélni. Mert, „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige volt Isten. És az Ige testté lett, és közöttünk lakozott.” Az volt Krisztus, Isten testté lett Igéje, amely egy emberi lényen keresztül lett kimondva.

68 Nos, a Jelenések könyvében Ő azt mondta, „Ha valaki elvesz egy szót, vagy hozzáad egy szót annak a része ki lesz véve az élet könyvéből.

69 Szóval látjátok, ez nem csak „Nos, ezt hiszem, de arról nem tudok.” Az egészet el kell hinned. Talán nincs hited arra, hogy kiállj mellette, de ne próbálj valaki más útjába állni.

70 Gyakran mondtam, bárcsak lenne hitem, hogy az életemnek végén úgy menjek el, mint Énok, ne haljak meg, hanem csak egyszer elmenjek egy délutáni sétára és hazamenjek Istennel. Ezt szeretném tenni. De ha nincs meg az a fajta hitem, akkor nem állok annak az útjába, akinek megvan az a hite, látjátok.

71 Nos, estidőben vagyunk. És a hírnökök végig a koron keresztül… Látjuk, hogy kezdetben, amikor el lett küldve egy hírnök, akkor félremagyarázni a szavát, vagy kétségbe vonni egy szót, az teljes megsemmisülést és örök elválasztódást jelentett Istentől, annak a hírnöknek a szavát félremagyarázni. És az első hírnök maga Isten volt. És a… minden más hírnök Isten volt emberen keresztül szólva azóta, ami Isten Igéje, mert akkor nem volt ember, akin keresztül szólhatott, csak az, akihez Ő beszélt. De mióta Ő embert teremtett, és megváltotta az embert, azóta Isten emberen keresztül szól. Ő nem valamilyen mechanikus eszközt használ, hanem emberi eszközt, egy embert, aki átadta magát, és odaszentelte magát Istennek.

72 Mennyire végig tudjuk ezt követni a prófétákon, és Sámsonon, és így végig, le egészen a jelenkorig. Mindig egy személy volt és Isten. Nos, ahogy mondtam, minden egyes kornak meg volt az üzenete és a hírnöke. Most vegyünk egy másik kort, az Édeni kor után, csak hogy egy kis hátteret kapjunk. Nos, az Édeni kor után jött a Noé kora. Nos, amikor a világ…. mi… Valamelyik este a Clarksville gyülekezeti házban beszéltem a végidők jelei témáról. És aztán a másik este, csütörtök este, arról, hogy Jézussal azonosítva lenni. És most, ma reggel a végidők evangélistájáról, bocsánat, evangelizációjáról.

73 Nos, pontosan az özönvízkori pusztulás előtt, az özönvíz korában, nos, azt látjuk, hogy nagyobb civilizációjuk volt, mint ami ma van nekünk. Azt hiszem, hogy birtokában voltak az atomenergiának. Azt hiszem, hogy az rázta ki a földet a pályájáról. Álltam a brit jégmezőkön; leásnak ötszáz lábnyira, pálmákat találnak, ahol valaha pálmák voltak sok száz évvel ezelőtt. És megtanítanak, és tudjuk, hogy a világ fejjel lefelé állt, és olyan eszközeik, és olyan tudományuk volt, hogy piramisokat, szfinkszeket és ilyeneket tudtak építeni, amit mi ma nem tudunk újra felépíteni. Nincs olyan gépünk, ami fel tudná emelni azokat a köveket olyan magasra, értitek, csak ha az atommeghajtású. A gázolaj meghajtású nem tudja megtenni, és a villamos-energia sem tudja megtenni. De az egy másik kor volt, sokkal okosabb, mint a mi korunk.

74 És abban a korban Isten elhívott egy embert, akit Noénak hívtak, csak egy közönséges embert, egy földművest, mert istenfélőnek találtatott a nemzedékében. És Isten foglalkozott azzal az egy emberrel abban a témában, hogy „építsen egy bárkát.” Mert a bűn, látjuk ezt abban az időben, amikor „az emberek lányai,” a Biblia mondja, „az istenfiak meglátták az emberek lányait.”

75 Ha már erről beszélünk, itt az írók közül sokan azt hiszik, hogy ezek az istenfiak bukott angyalok voltak, akik szellemekbe nyomták bele magukat. Nem értem, hogy gondolhat egy ember ilyet. Az teremtővé tenné, az Sátánt teremtővé tenné. Sátán nem teremtő, Sátán a teremtés kicsavarója, látjátok, mindennek. A hazugság csak egy elferdítve elmondott igazság. A házasságtörés az a helyes cselekedet félreértelmezése, látjátok. És ez pontosan az, ami a bűn. Sátán nem tud teremteni, ő csak el tudja ferdíteni azt, ami meg lett teremtve.

76 Szóval ezek Isten fiai voltak, Séth fiai Isten vonalából Ádámon keresztül; és Káin, Sátán lányai, „És amikor meglátták őket, látták, hogy csinosak és szépek.”

77 És láthatjuk itt, hogy amikor néhány évvel ezelőtt készült képeket látunk, mondjuk száz évvel ezelőtt készülteket, látjuk, hogy a nők milyen gyönyörűek lettek, felülmúlva a régi női szépséget. Ha olvasod a Mózes 1:6-t, fogsz erre találni egy gyönyörű képet. Ők szépek voltak. És az asszonyok manapság még szebbek, mint amilyenek voltak. Ez a ruhájuk és a modern viseletük miatt van. Az hangsúlyozza azt a szépséget.

78 Meg van Pearl White-nak egy képe, amikor Scott Jackson megölte, belemártotta a kést a keblébe a titkos szerető, és az egész nemzet remegett Pearl White dalától. Őt tartották a leggyönyörűbb nőnek a világon azokban a napokban. Nos, ma az utcákon csak egy relikvia lenne, ezek között a nők között.

79 Vagy menjünk vissza Clara Bow idejébe, amikor először elkezdte azt a botrányt, hogy a harisnyáját a térde alá hajtotta le, és azt énekelte, hogy „Hajtsátok le, hajtsátok le, lányok.” Emlékszem erre fiatal koromból. És vedd elő Clara Bow képét és hasonlítsd össze valamelyik mai szépség képével, látjátok?

80 És ez a végidők jele. Jézus mondta, „ahogy Noé napjaiban volt, úgy lesz az Ember fiának az eljövetelekor.” És folyamatosan levetkőznek. Mi ez? Káin lányai. Ezért van az, hogy különcnek tekintenek minket, és fanatikusnak, amikor megpróbáljuk elmagyarázni, és az evangéliumi igazságot megmondani erről. De folyamatosan erkölcstelenül viselkednek, és kimennek az utcákra, és olyan módon viselkednek, ahogy viselkednek, és nem veszik észre, hogy felelni fognak az ítéletnapon. Nos, az asszonyok, akik rosszul öltöznek, szexi módon, olyan tiszta lehetsz akár a liliom a férjednek vagy a kedvesednek, vagy a barátodnak, de amikor a bűnös elmegy az utcán és rád néz, és úgy vagy öltözve, akkor vágyakozni fog utánad, mert úgy jelentél meg előtte.

81 Nem a gyerekeknek van szüksége elfenekelésre, hanem apukának és anyukának amiatt, hogy megengedik nekik, hogy azt tegyék. Nem fiatalkori bűnözésről van szó. Szülők bűnözéséről. És azt hiszem, sok szószékről jövő bűnözésről, mert csak engedik nekik, hogy azt tegyék, és nem mondanak arról semmit, amikor pedig ott van az Igében.

82 Nos, most a Biblia, Jézus mondta, „Aki rátekint egy asszonyra, vágyakozva utána, már házasságtörést követett el vele a szívében” (múlt időben). És amikor az a bűnös az ítéletre megy, akkor házasságtörésért kell felelnie, az vissza fog szállni, „Kivel követted el?” Veled! Bár sohasem követted el azt a cselekedetet, de a Biblia azt mondta, hogy bűnös vagy, akárhogy is. Kit kell akkor vádolni? „Aki egy asszonyra testi vággyal néz, már házasságtörést követett el az ő szívében.” Milyen komoly dolog ez!

83 Ma Jeffersonville-ben az asszonyok kilencvenkilenc egész kilencvenkilenc százaléka bűnös Isten előtt, az egész nemzet így van. Miért? A szószékről jövő bűnözés; hogy megmondjuk az embereknek; és az otthonokban lévő bűnözés, megengedi a fiatal hölgyeknek, hogy kimenjenek az utcára és olyan módon viselkedjenek. És erre azt mondják, rendben van.

84 Nos, ez pontosan az, amivel Noénak is harcolnia kellett az ő napjaiban. Az emberek lányai szépek voltak, és az Isten fiai rájuk tekintettek. Látjátok, újra jön a testi vágy, de Noé, ó, mi órákig maradhatnánk itt. De Noé igaz ember volt, istenfélő, feddhetetlen, és kiáltott ez ellen. És azok bolond embernek hívták. Gúnyolódók, a Biblia azt mondta, hogy gúnyolták Noét, nevetség tárgyává tették. De azt mondta, „Jön egy idő, amikor egy vihar, víz fog leesni az égből.” Addig még sohasem esett. És az ő evangéliuma nem passzolt annak a napnak a tudományos elképzeléseihez, mert nem volt eső az égben.

85 És ma, a modern úgynevezett vallási csoportok tudományos teóriája megpróbálja bebizonyítani, hogy ez az áldott dolog, ami van nekünk, amit úgy hívnak, hogy Szent Szellem, ez csak érzelem. Látjátok, ez csak nem egyeztethető össze a tudományos elképzelésükkel. Nos, meg szeretném tőlük kérdezni, hogy mi változtatja meg az embereket? Mi készteti a részegest arra, hogy abba hagyja az ivást? Mi készteti a prostituáltat arra, hogy szakítson gonosz életével? Mi készteti a rákot vagy a betegséget, hogy elhagyja az embereket, és a süketeket, a némákat és a vakokat és a halottat, hogy feltámadjon? Magyarázzák meg ezt. Ez érzelem? Jár vele érzelem, biztos.

86 …Minden, ami él annak van érzelme, és minden, aminek nincs érzelme az halott. Bocsánat a kifejezésért, de azt hiszem, hogy el kellene temetnünk néhányat az érzelemmentes vallásaink közül, mert az halott. Nincs benne érzelem. Bármilyen vallás, aminek nincs érzelme azt el kellene temetni. Ó, ó. Mert ez érzelmes!

87 Jézus amikor belépett a városba, a gyerekek és mindenki, minden barátja azt kiáltotta, „Hozsanna! Annak, aki az Úr nevében jön!” És annak a napnak a vallásos

emberei, ki nem állhatták ezt, túlságosan érzelmi volt. Ő azt mondta, „Ha csendben maradnának, akkor a kövek fognak kiáltani,” látjátok. Valaminek kiáltani kellett, mert az élet volt ott. Noénak szörnyű napjai voltak, amíg végül egy napon meg lett próbálva.

88 És mindenkinek, aki Istennel jár, vannak próbái, a hited ki van próbálva. Amikor elkezdesz Ő érte élni, akkor minden szomszéd rólad fog beszélni, minden elromlik számodra. Csak emlékezz erre, mert az Isten, ahogy kipróbál téged. A Biblia mondta, „Minden fiú, aki Istenhez jön, először ki kell, hogy legyen próbálva, megfenyítve, nevelve.” Ugyanúgy ahogy apukám nevelt engem, amikor rosszat csináltam, volt nekik egy tízparancsolat az ajtó fölött, az egy ilyen hosszú husáng vessző volt; és Branham úrnak elég jó nagy karjai voltak, és kivitt minket és megnevelt. És így csinál Isten is. Megpróbál, megnevel téged, felnevel téged, mert te az Ő gyermeke vagy; van valami a jövőben a számodra, egy otthon a dicsőségben. És Ő nevel téged. Most minden eljövendő fiút, ki kell próbálni.

89 Noé, korszakának egy típusa, ki lett próbálva, mert Isten azt mondta neki, hogy menjen a bárkába, és mikor bement a bárkába az ajtó magától becsukódott. És Noé nem kétséges, hogy mondta a családjának, „Figyeljétek a holnapot. Ó, az ajtó ma becsukódott, de reggel fenn az égben eső lesz.” Azelőtt sosem esett, ne feledjétek.

90 És a gúnyolódók, talán néhányan közülük olyan félutas hívők, azt mondták, „Menjünk fel és álljunk meg. Tudjátok, annak az öregembernek talán igaza van.” Körülállták a bárkát, és várakoztak, tudjátok és gondolták, „Nos, szóval, lehet hogy igaza van.” És oda mentek. És a következő reggel ugyanolyan szépen felkelt a nap, megtörtént.

91 Tudjátok, semmi kétség nem fért hozzá, de amit a Sátán afelé a nyílás felé helyezett, az ablak felé, azt mondta „Azt hiszed, hogy még mindig igazad van?” Nos, így tesz az ördög mindannyiunkkal. De ha Isten megmondta, akkor maradj azzal! Nem számít, hogy mi az, maradj pontosan azzal.

92 A második nap elmúlt, a harmadik nap elmúlt. Noé izzadt. De végül hét nap után! És az február 17- én történt, amikor bement. És aztán hét nap múlva, azon a reggelen amikor felébredt, a mennydörgések dübörögtek, az eső hatalmas nagy cseppekben esett köröskörül. Azok számára, akik odajöttek és ott maradtak egy napot vagy kettőt, hogy meglássák és azt mondják: „Nos, megyünk és megnézzük, hogy történik e valami,” akkor már túl késő volt. Kopogtak, sikoltottak. Az utcák tele lettek vízzel, elkezdett a víz felemelkedni a hegyek lejtőire. Az emberek felmentek a magaslatokra. Megpróbáltak csónakokba szállni és így tovább, de ha azt a csónakot nem Isten készítette, azok a nagy hatalmas földrázkódások abban az időben egyszerűen csak lerázták a víz alá.

93 Azt mondjátok, „Csak úgy van egy vallásom, az rendben lesz.” Nem. Annak az Isten készítette megtapasztalásnak kell lennie a vallásban, látjátok. Minden más el fog veszni.

Nem azért mondom, hogy ellentmondjak nektek. Én csak a szeretet miatt mondom, és csak mert tudom, hogy azon a napon felelnem kell majd, és felelős vagyok. Így, ha csak azt mondom, amit Ő mond, akkor tudom, hogy az rendben van. De ha megpróbálom valakinek a hitvallását, vagy elképzelését beletenni, nem tehetem azt, nincs benne hitem. Csak azt hiszem, amit ő mondott.

94 Most figyeljétek meg, egy idő után mélyebb lett, és a legmagasabb pontig felért. Kopogtattak az ajtón, és sikoltoztak, és kiabáltak. Nem volt semmi értelme. Talán egy pár nappal azelőtt, amikor bevitték az állatokat, szinte hallom, ahogy néhány gúnyolódó azt mondja. „Menjetek csak be oda a bűzlő állataitokkal. Éljetek ott mind a bűzben, ha szeretnétek."

95 Ez van most is, ugyanezt mondják nektek „Menjetek, legyetek régimódiak, ha ezt akarjátok. Túl fogjuk élni". Folytassátok, hadd menjen. De, ó, testvér, biztonságban lenni a bárkában, az ajtó be van csukva! Ez a lényeg.

96 De Noé, a maga napjában, nehéz volt neki a maga korszakában, értitek, mert azok az emberek sohasem hallottak ilyen dologról, de az akkor is eljött. Aztán látjuk megjelenni a színen, Noé szabadulása, és a többi után, és a föld újra növekedésnek indult, és minden, ami lélegzett elveszett. És akkor újra azt látjuk, hogy jön egy idő, amikor Isten kihozza a gyermekeit Egyiptomból, amikor Mózes előjön a törvénnyel. Olyan nehéz volt az embereknek megérteni, de egy korszak változott a törvénnyé. És aztán miután jött a törvény, Mózes próbál… A törvény tanító mester volt. Az emberek úgy éltek, ahogy csak akartak, így a tanító, a törvény arra adatott, a Biblia mondta, hogy rávezesse az embereket arra a felismerésre, hogy az rossz, így Ő odaadta nekik a Tízparancsolatot. Igazi változás volt, az emberek nem akarták elfogadni. Így igaz.

97 Aztán Mózes után jön János. És János után, jön a korszakváltás, bemutatta Jézust. És amikor jön Jézus, hogy megpróbálja elhozni számunkra a kegyelmet, amely Isten volt a Szellemben, a Szellem vonalában, megtestesítette az Ő szeretetét, „Mert Isten úgy szerette e világot, hogy az Ő egyszülött fiát adta," és Jézus annyira különbözött és annyira ellentétes volt a törvénnyel, látjátok, de az egy másik korszak volt, egy másik idő.

98 És aztán, amikor Jézus elment, beszélt a Szent Szellemnek erről a korszakáról, az életről, ami belül van, az Ő feltámadásának a tanújáról. Sok íráshelyem van itt nekem, de nincs időm, hogy belemenjek, csak röviden összefoglalom őket. Rendben. Az mindig egy tény és egy-egy harc, amikor az egyik korszak változik egy régi korszakból egy jelen idejű üzenetbe, az mindig egy harc az emberekkel. Ők-ők-ők… Bár mindig igei volt. De az alatt az idő alatt, amikor Isten ad nekik egy korszakváltást és valamit, ami által élhetnek vagy valamit, amit tenniük kell. Most azt látjuk, hogy közvetlenül miután a korszakváltás oda van adva, a földi emberek megpróbálnak találni valamit, ami közömbösíti azt, és valamit, amivel ember készítette dolgot csinálhatnak belőle.

99 Miután Noé megcsinálta a bárkát, és aztán, rögtön azután, Nimród, az a lázadó, épített egy tornyot, és azt mondta „Ha jönnének az özönvizek, felmászunk és feljutunk a vizek felé.” És akkor isten előjön a törvénnyel, amelyik csak… Látjátok, annak a korszaknak akkorra lejárt az ideje.

100 És amikor Jézus jött akkor is, a törvény után, a törvény beszélt Mózesről és… beszélt Krisztusnak az eljöveteléről. De, amikor Ő eljött, annyira benne voltak az atyák hagyományaiban, megvoltak a hitvallásaik, megvoltak a szokásaik, a gyülekezeteik, le voltak telepedve, így annyira nehéz volt Jézusnak, hogy próbálja megrázni azt a királyságot (azt a gyülekezetet) a hitvallástól, hogy higgyenek neki. És mégis az Írások főleg erről beszélnek végig az édeni első korszaktól „Az Ő magva tapossa a kígyó fejét”. Jézust ígéri minden egyes korszakon keresztül, és amikor Ő eljön, nem ismerik fel, mert annyira meg voltak kötve a hitvallásukban. De mégis ez volt az igei igazság. Minden hírnök és az üzenete megjövendölte a következőt, mindig. Mózest, a próféták jövendölték meg, Mózes előre megjövendölte Jézus eljövetelét. Mózes azt mondta, „Az Úr a ti Istenetek fog egy prófétát támasztani, aki olyan lesz, mint én”. Hányszor beszéltünk erről az üzeneteinkben világszerte, hogy az eljövendő Messiásnak prófétának kell lennie!

101 Ezért történt, hogy a rosszhírű asszony, az összes szolgálóval szemben, hitt az üzenetben. Az asszony Samáriában, mikor Jézus beszélt hozzá, Jézus azt mondta, „Adj innom.”

102 Az asszony azt mondta, „Nincs semmi, amivel húzni tudnál a kútból. Nem szokás, hogy te kérj meg engem, egy samáriai asszonyt. És a párbeszéd folytatódott. Aztán Jézus azt mondta, „Menj, szólj a férjednek, és gyertek ide.” És azt mondta, „Nincs férjem.”

103 …Azt mondta, „Ez így van, öt férjed volt, de az, aki most veled él nem a férjed.”

104 Azt mondta, „Uram megértettem, hogy próféta vagy. Nos, tudjuk, hogy jön egy korszakváltás. Jön valaki, aki fel lesz kenve, akit Messiásnak hívnak, Isten Krisztusának, és amikor Ő eljön, Ő lesz az a próféta.” Mennyivel jobban tudta az az asszony annak a napnak az összes prédikátoránál! Igen. És abban az állapotban, amiben volt, látjátok, megértette az Írásokat. Bár, egy kis szegény asszony volt, aki öt férjhez ment hozzá, és a hatodikkal élt, és mégis többet tudott az Írásokról, mert egyszerűen szó szerint vette. És azt mondta, „Amikor Ő eljön, próféta lesz.” Mit mondott Jézus neki? „Én vagyok Ő.”

105 És otthagyta a vizes edényét és befutott a városba, és azt mondta, „Gyertek, nézzétek meg azt az embert, aki megmondta a dolgokat, amiket tettem. Hát nem Ő a Messiás?” Értitek? Ő az.

106 Nos, látjátok tudta, hogy Ő eljön, mert a próféták és az írások mondták, a Mózes napjaiban, a próféták napjaiban, és végig visszafelé minden egyes korszakban, megmondták, „Ő itt lesz, és ez lesz Ő!” Ó, egek!

107 Bárcsak az emberek láthatnák ezt ma, akkor ismernék a napot, amiben élünk. Látnák, hogy ez Isten ígérete erre a napra. Isten megmondta, hogy ez a nap lesz az. Nincs semmi hiba, Isten nagy órája pontosan a helyes időt mutatja. Még a tudomány szerint is, három perc múlva éjfél van. Szóval, látod, az összeomlás bármelyik pillanatban eljöhet. És ezt két vagy három évvel ezelőtt mondták. Látjátok, a végidőknél vagyunk. De látjátok, a gyülekezeti koraink váltják egymást a régi gyülekezeti kortól, ahol az a szomorú nap volt, csak csatlakozz egy gyülekezethez és írd bele a nevedet a könyvbe; egészen addig, amíg az esti világosság, a helyreállítás, a Szentszellem újra visszatérése a földre, és másik pünkösd, egy másik jel, egy másik dolog el nem jött. És az emberek nem hitték el, mert annyira meg vannak állapodva, mint a Jézus napjaiban voltak, látjátok. Ő beszélt erről a napról. Amikor itt volt a földön, pontosan az írások szerint jött; aztán megjövendölte ezt az eljövendő napot.

108 Nos, most egy másikról szeretnénk elgondolkozni itt. Nekem… Ha akartok erről egy kicsit olvasni, Máté 24. Jézus beszélt erről a napról, azt mondta, hogy a zsidók összegyűlnek újra az utolsó napon. Ő azt mondta, „Mikor látjátok a fügefát rügyezni, arról megtudjátok, hogy az idő közel.” Ő azt mondta, hogy „Lesz egy zavaros idő, nemzetek aggódnak, a tenger morajlik; a férfiak szíve megrendül.” Nem, ez nem az asszonyok között lesz most. A férfiak között. Jézus sohasem mondta, hogy az asszonyok, „a férfiak”. Nézzétek a csapást! És azon a napon mi fog beteljesülni! Az lesz a vég-idő jele, „A szívek megrendülnek, félelem, zavarodottság.” Amikor hangzott a kinyilatkoztatás, - amint a próféta erről a napról beszélt, - azt mondta, hogy jön az idő, amikor a gyülekezet langymeleg lesz, a Laodiceai gyülekezeti kor az utolsó napokban. Látjátok? Mi ez? Ez Jézus (az utolsó korszak) ahogy megjósolja ennek a kornak a végét.

109 Csak pontosan, mint az Édenben, mint ott Noé idejében, és ott Mózes idejében, ott a törvény idejében, és aztán a kegyelem idejében, és most az est időben. Sok más is van még ott, ha volna időnk, de átugrottam rajtuk, mert nem lenne rá elég időnk. Mindannyian mondták, hogy mi lesz a következő korszakban, de a gyülekezet annyira vakbuzgóvá válik a hitvallásokkal, és a dogmákkal, és a tettetett hitükkel és az ember csinálta elképzelésükkel, hogy elmulasztják az Igét. Most láthatjuk, hogy milyen lesz az estidők evangélium hirdetése. Látjátok? Mi ez? Azokat, akik ezt hirdetik, bolondoknak fogják nevezni. Ők annyira mások lesznek! Mások voltak Noé idejében, mások voltak minden időben. Kitették őket a gyülekezetből, mert hittek Jézusban. Bárki, aki hallgatott rájuk, azt ki kellett közösíteni a gyülekezeteikből. Látjátok? De Övé volt az a korszak, az az Ő ideje volt, a Fiú korszaka.

110 Nos, azt is találjuk, hogy a nagy Szent Szellem prófétált erről. Ha le akartok írni néhányat ezek közül az íráshelyek közül, Máté 24, és aztán írjátok le a 2 Timóteus 3:1-et. A Szent Szellem egy nagy intellektuális korról beszél a vég időben. Tudtátok ezt? Miért van ez?

111 Joseph, te sokat utaztál velem itt a nemzetben, és hallottál a tengeren túli összejövetelekről. Elmegyek a tengerentúlra és van 150, 200 ezer, 500 ezer, és az emberek csak… Csak egy dolog, amit látsz megtörténni minden nap, hogy az összejövetelek folytatódnak, majdnem, itt a gyülekezeti házban, majdnem 10-20-30 ezren esnek le a lábaikról… hogy dicsőséget adjanak Istennek. Ők látják ezt. Mi a baj, hogy lehet az, hogy ez nem történik meg Amerikában? Ez az intellektuális idő. Akarnak valakit, aki nem az ítéletről beszél, aki nem ezekről a dolgokról, mert ez elzárja őket a közösségüktől, a klubjaiktól való közösségüktől és a páholyaiktól, és az istentelen dolgaiktól, amihez tartoznak. Ezért, ha a pásztoruk megnevezne valami ilyesmit, a diakónusok ülése elüldözte volna őt, és valaki mást tenne be, valami fiatal Rickyt vagy valamit. Tudjátok mire gondolok.

112 Én… bocsássátok meg, látjátok, én, ezt nem úgy értettem, látjátok, de néha túllelkesedek, azt hiszem. De úgy értem… a név Ricky rendben van. Csak nem szeretem ezt a nevet. Így igaz. De ha megnézitek ezt a számmisztikában, akkor átkeresztelnétek a gyereketeket. Igen uram. Nos, Ricky vagy Elvis, vagy valami ilyesmi, ó kegyelem. Így, ó, akárhogy, most, látjátok, nekik kell. Nem engedték el azokat a neveket, jönnie kell. Ez az a kor arra, amikor itt kell lennie. Biztosan. Ez pontosan így van.

113 Nos, „és most a Szellem mondja.” Most figyeljetek, az írásokból idézek nektek. Most a Szellem kifejezetten mondja, hogy a késői időben, néhányan elhagyják a hitet, engedve csábító szellemeknek, … az ördög hit tételeinek; és így tovább, látjátok.

114 Nézzétek, hogy lesznek „vakmerők, felfuvalkodottak,” nagyképűek. Bocsássatok meg, de tudjátok, hogy mit hívunk nagyképűnek, mi ez az utcai kifejezés. Mindannyian jobban tudjuk annál, hogy így mondjuk. „vakmerők, felfuvalkodottak, élvezetek szeretői inkább, mint Istent szeretők.”

115 Ott álltam tegnap, néztem azt a strandot épp alattunk. És gondolkoztam, amikor egy ember, aki vasárnapi iskolai tanító, azt mondta nekem, „Nem kellene, hogy az benne legyen a Bibliában, amikor Jézus köp.” Azt mondta, „Ez a higiéniai szabályoknak a megszegése, amikor Jézus köp és fogja a köpetét.”

116 Csak állt, beszélt, az eredeti görög azt írta, „Ő a földre köpött.” Ahogy beszélt azzal az emberrel, odaköpött a földre. Amikor ezzel megvolt, fogta, lenyúlt, felvette a köpést földdel együtt, és rádörzsölte a szemeire, azzal mosta meg a szemeit, és az mondta,

„Menj mosakodj meg a Siloám tavában, (elküldte) és meg fognak nyílni a szemeid.” És elment és megmosakodott, a szemei pedig megnyíltak.

117 Szóval ez az ember azt mondta nekem, „Az ma nem működne. Az ellentmond a tisztasági előírásoknak és az egészségügyi szabályoknak.” És aztán ugyanez az ember fogja a családját, a feleségét és a gyerekeit és leviszi arra a strandra, ahol mind azok a nők és férfiak vannak, és bemennek a vízbe a havi bajuk időszakában, amikor nem kellene, és minden ilyesmi. És néha ki sem mennek a mosdóba, és mind a koszos testük és az azon lévő szennyeződés, és még a szájukon keresztül spriccelik a vizet, és a szemükbe, és ilyen dolgok. És aztán azt mondják, hogy Jézus a földre köpött, és visszaadta egy embernek a látását!

118 Valamelyik nap vittem onnan egy kisfiút, aki azt mondta, „Lenyeltem abból egy kis vizet,” és azt mondta, „olyan rosszul vagyok tőle, mint a kutya. Hazamegyek” a kis fickó talán itt ül most, aki egy mobilházban lakik vagy két három háztömbnyire az utcában, ahová elvittem, azt mondta, „Soha nem megyek oda többet.”

119 És még ezt hívják „modern civilizációnak.” Látjátok hova lyukadunk ki? Régi mondás, hogy a „a szúnyogot kiszűrjük és a tevét lenyeljük,” látjátok. Csak alig várom, hogy találkozzak vele. Nos, így állunk. Jobb, hogyha ezektől a dolgoktól távol maradtok.

120 Okosak, „okoskodók, beképzeltek, az élvezetek szeretői inkább, mint Istent szeretők.” Az Írásokat idézem. A Szentszellem kifejezően beszél arról, hogy ez lesz a végidőben. „Vakmerők, felfuvalkodottak, akiknél megvan a”… Nos, először is, „mértéktelenek lesznek és a jó dolgok megvetői,” nem szeretik azokat, akik hiszik az Igét. Látjátok őket? Nem egyeznek ezekkel a hagyományos hitvallásokkal és dolgokkal, így utálják őket.

121 Mint azok a farizeusok és szaddiceusok, utálták Jézust. Miért? Mert Ő ellent mondott a hitvallásuknak, látjátok. Nem azért, mert más akart lenni, de élnie kellett, Ő volt az Ige, az élő Ige megélve. Ő azt mondta, „Ha nem az atyám munkáját teszem, akkor ne higgyetek nekem.” Látjátok?

122 Nos, ugyanaz a dolog van ma. Ha egy ember ezeket a dolgokat prédikálja, és nem történik meg, akkor az hamis, mert az írások mondják, hogy meg kell történnie. És ha megtörténik, akkor az helyes; nem az ember a helyes, hanem az Ige helyes. Nos, de ez állapot az, amibe ma belekerültünk. Látjátok, barátaim, ez csak ennyire ésszerű. Látjátok ezt? Azért építem ezt itt fel, hogy megmutassam nektek a csúcspontot a végidők Evangélium hirdetéséről.

123 Nos, figyeljétek meg ezekben az időkben, ez egy intellektuális kor, „Vakmerők, felfuvalkodottak, élvezetek szeretői, inkább, mint Istent szeretők.” Otthon maradnak szerda este, hogy azokat a kis közönséges műsorokat megnézzék, a „Szeretünk Suzy”-t

vagy „Lucy”-t vagy mik is azok, nők, akik tizenkétszer mentek férjhez, és egy férfival élnek és úgy élnek, hogy… És, ó, jaj nekem, mindegyikük házasodott és elvált, és megházasodott és elvált, bálvánnyá teszitek őket, istenekké. De inkább maradsz és megnéznéd, minthogy részt vegyél az ima-összejövetelen. „Élvezetek szeretői inkább, mint Istenhez ragaszkodók.” Csak jöjjön egy meccs a városba, vagy a „Colonels and Giants” nevű csapat, vagy bármi is, ami valahol itt kint történik, és bezárják a gyülekezeteket, hogy el tudjanak rá menni. Jöjjön Elvis Presley az utcába, a gitárjával, és rázza magát előre és hátra, vagy valamelyik ilyen fickó szerda este, és az ima összejövetelek bezárnak. „Élvezetek szeretői inkább, mint istent szeretők. Vakmerők, felfuvalkodottak, állhatatlanok, kegyetlenek, minden jónak megvetői. Megtartva a vallásosság formáját!” Azt mondod, „Kommunisták.” Nem, nem azok.

124 Ők gyülekezeti tagok, akik a vallásosság formáját megtartják. De micsoda? Megtagadják az erejét! Meg van nekik Isten külsőségekben, de azt mondják, „Isten nem teszi ezeket a dolgokat. Értitek, nincs benne erő, csak elfogadjátok, és ezt vagy azt teszitek.” Látjátok, nincs életváltozás, nincs semmi, ez csak-csak egy gyülekezethez tartozás.

125 „Megvan nekik a vallásosság formája, de megtagadják annak erejét. Az ilyenektől forduljatok el” mondja a Biblia. „Ez az a fajta, aki házról házra jár, és félrevezetik az együgyű asszonyokat, akik meg vannak terhelve a bűntől, és el vannak térítve különféle vágyak által.” Pontosan ezt mondja a Biblia. Most pontosan abban a korban élünk. „De te cselekedd az evangélista munkáját, töltsd be egészen a szolgálatodat.” Látjátok, ez az.

126 Nos, ezek által a hírnökök és tanúk által, akiket látunk, megértjük, hogy milyen aratásban vagyunk. Nézzétek meg, milyen aratásban vagytok ma délelőtt. Nézzétek meg, milyen aratásban vagyunk. Nos, Ő azt mondta, erről az oldalról, hogy ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek, kigúnyolják őket és gúnyt űznek belőlük ugyanúgy, mint Noé napjaiban. És itt fog jönni az a másik csoport gúnyt űzve belőlük, vakmerők, felfuvalkodottak és az istenség látszatát ugyan megtartva, de megtagadva azt a dolgot, amit te prófétálsz. Így láthatjátok, hogy milyen termésben vagytok, látjátok, ezek a mai nap igaz hírnökei! Jézus előre megmondta, hogy az Sátán lesz az üzenetével. És az Ő hírnökei ezeket fogják tenni, ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek. Látjátok, Sátán hírnökeinek az istenségnek a látszata lesz meg. Az Ő hírnökeinek ezek e jelek lesznek meg, kígyókat vesznek fel, halálos dolgokat isznak, gonosz lelkeket űznek ki, betegekre teszik a kezüket, megkapják a Szentlélek keresztséget, jeleket és csodákat. Nos, az egyik termésben vagyunk, és a végidőben vagyunk. Ó, egek!

127 Nem csoda, hogy Ézsaiás, a próféta azt mondta, „Az egész test meg van férgesedve és tele van gennyes sebekkel, meg minden.” Hova mehetnénk? Mit csinálnánk, ha mindannyian egybeolvadnánk? Rosszabbá lenne, mint valaha, értitek, mindenféle dolgok

megtörténnének. Mint ahogy próbálkoznak az Egyházak Világtanácsával, sohasem fog működni, vannak benne ateisták, hitetlenek. Hogy tudnak ketten együtt járni," mondja az Ige, „ha csak nem egyeznek?" Látjátok? És nincs két olyan sem közöttük, akik egymással meg tudnának egyezni.

128 A megváltás személyes dolog, nem gyülekezet, hanem a személy és Isten között történik. Járni az Igével! Igen. Nézd, testvér, ahogy mi látjuk. És tudom, hogy kezdek szörnyen késésben lenni.

129 Figyeljétek meg, az Ő eljövetelének nagy felvillanó piros fényei láthatók. Tudtuk ezt. Sok íráshelyet tudnék erre mutatni, amiket felírtam, hogy mutassam meg itt nektek, mit, hogy a végidőben vagyunk. A zsidók visszatértek Palesztinába, a fügefa előhozta rügyeit. A férfiak szíve félelemtől reszket. Az asszonyok, az tombolás, amiben vannak, mennyire visszamehetnék a Jelenések Könyvébe és megmutathatnám nektek ezt a nemzetet itt, hogy az asszonyok által van fémjelezve, asszonyi számok, 13-as szám által. Először is van 13 kolónia, 13 csík, 13 minden, 13 állam, 13 csillag a dolláron, minden 13 és egy asszony.

130 Amikor nem olyan régen Svájcban voltam, és beszélgettem. Egy asszony azt mondta, „Át akarok menni Amerikába, hogy olyan szabadságunk legyen, mint az ottani asszonyoknak." Megmondtam nekik, hogy mit csinálnak. „Nem," mondták, „akkor azt nem akarjuk," Látjátok? Látjátok?

131 De ez Amerika. Visszamehetnénk és megmutathatnánk azt pontosan itt, hogy annak ebben a nemzetben kell lennie, ami onnan jön fel, ahol nincsenek vizek és emberek. Úgy jön fel, mint egy bárány, két kis szarva van, a polgári és vallási erő, de egyesülnek a politikai erőn keresztül, új elnökünk van, aki újra behozta Rómát.

132 Mondja el nekem valaki, bármelyik teológus itt vagy bárhol máshol, hogy a Biblia hol jósolja meg, hogy a kommunizmus fogja uralni a világot. Ne féljetek a kommunizmustól, nincs ahhoz semmi köze. Az egy színlelt dolog, amit isten arra használ, hogy a nemzetet megfenyítse vele. Biztosan. A Biblia azt mondja, hogy Róma fogja uralni a világot. Nézzétek Nabukodonozor királyt, az álmát, a látomását, Dániel magyarázatát, hogy hogyan történik meg, hogy minden királyság és korszak pontosan illeszkedik, és pont ott, a végén Róma volt. Így, ez Róma lesz. Nem a kommunizmus lesz, ők csak – ők csak névleges vezetők. Ez minden. Sohasem fognak sehova jutni. Nem, ők nem.

133 Ahogy Joseph csak azt mondta, „Afrika szíve, azok a szegény pogányok ott, nem lesznek leigázva. Ők már le vannak igázva." Ez a baj velük ma, hogy leigázták őket. Szeretni akarnak, Istent akarják. És ha egyszer a kommunizmus istentelen, akkor sohasem fogják elfogadni. Az pontosan így van, biztos, hogy nem.

134 A piros fény villog. A lámpa jelez. Az eljövetele közel van. Jaj, nekem! Ézsaiás a 60. fejezetben, és a második versben azt mondta, „Sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket.” És az pontosan igaz.

135 A végidők hírnökének és üzenetének a végidők feltételeivel kell találkoznia. Nem gondoljátok? Ezt az üzenetet negyven évvel ezelőtt nem lehetett volna prédikálni. Nem, a végidők üzenetének és hírnökének találkoznia kell. Ott a napjaikban valószínűleg nem működött volna. De ennek a végidők körülményeivel kell megbirkóznia. Térjetek meg higgyétek az evangélium jeleit! Ez a ma üzenete. Mossátok meg a lelketeket a bárány vérében és higgyétek az evangéliumot, hogy a végidők jelei itt vannak, az evangélium magja elfoglalta a helyét.

136 Olyan sokat beszélnek a reformról, én egyet értek velük ebben, mint evangéliumi reform. A reform azt jelenti, hogy „kitisztítás.” Így azt hiszem, hogy szükségünk van egy jó kis tisztításra, a hitetlenségünkből, és hogy higgyük az evangéliumot. Így van. Túl sok van a hiedelmeinkből és csodáinkból. Megújulás! Még a görög fordításban leggyakrabban használt szó a megtérésre is „megújulást” jelent. És a megújítani azt jelenti, hogy „kitisztítani” visszamenőleg a múltat, és hinni az evangélium erejében, és megnyilvánulásában. „Ezek a jelek követik őket.” Azt mondják, „csak arra a korra szól.”

137 Ő azt mondta, „a világ végezetéig.” Nos, valakinek igaza van. Ha egy ember, aki hitetlen azt mondja, hogy az csak az apostoloknak volt, és maga Jézus azt mondta, „hogy a világ végezetéig,” akkor én az Ő szavát fogadom el. Az így van!

138 Isten azt akarja, hogy az ő népe elkülönüljön a hitetlenségtől és a hitetlenektől. Ti emberek, olyan sokan követtek el ebben hibát, néha engeditek a gyerekeiteket kint játszani a kis Oswald-dal. Értitek? Nem akarok most ellentmondani és keménynek lenni és így tovább, és valamilyen fanatikusnak. Nem így értem. De ti engeditek… Bizonyosodjatok meg róla, hogy kivel találkozik a lányotok éjszaka, látjátok. Lehet, hogy egy kis istenhívő teremtést neveltetek fel a gyülekezet közelében, és az első dolog, hogy elmegy valami Oswald-dal vagy valakivel, és az a fiú ateista, és hitetlen, és az élete romba dőlt, és nem tudjátok, hogy az a fiú kicsoda. Értitek? Aztán a fiú elveszi feleségül, és figyeljétek meg, hogy hova jutnak a gyerekeitek, az unokáitok, aztán látjátok. Legyetek óvatosak. Isten azt akarja a népétől, hogy különüljön el.

139 Olvassátok el egyszer a Mózes 34:12-őt, és nézzétek, hogy mit mondott Isten Izraelnek. „Amikor átmentek azon a földön, mindent tisztítsatok ki, ami ott van. Egyetlen dologgal se keveredjetek.” Józsué is, a 23. rész tizenkettes versében, nézzétek mit mondott Józsué. „Most Isten elhozott titeket erre a jó földre,” mint a gyülekezet most, „És elhozott erre a jó földre, élvezitek?” Ők mondják, „Ámen élvezzük.”

140 Azt mondta, „Nos van néhány maradék, ezek a hitetlenek itt kint és ne közösködjetek velük. Ne menjetek velük.” Ne menj, testvérnő, hogyha az a fiú el akar vinni egy bárba valahová, csakhogy egy kis baráti módon megigyatok egy italt, maradj távol tőle! És ugyanaz a dolog, ti fiúk, azzal a lánnyal, aki ugyanezt a dolgot tenné. Maradjatok távol tőlük!

141 Most azt fogjátok mondani, Branham testvér egy öreg különc. De ezeknek a napoknak valamelyikén rá fogtok jönni. Hogyha azon az úton mentek, amin én járok, akkor meg fogjátok tudni, hogy az a helyes. Igen uram.

142 Hányszor láttam, a bűnbánati szobában, ahová a fiatal lányok szégyenkezve jöttek. Az a jel velük lesz a halálukig, és a dolgok, amiket az a lány mondott. Akik egyszer egy remek keresztény családban nőttek fel, de az történt, hogy elment azzal a fiúval. És az a fiú annyira aranyos volt, hogy egyszerűen nem tudott távol maradni tőle, és minden ilyesmi. És az első dolog, hogy cigarettára gyújtott és boros üveg volt a zsebében, és elkezdtek inni, és itt is vagyunk, látjátok. És ott van szégyenben. Ó, ez sajnálatra méltó dolog. Látjuk ezt mindkét oldalon. Így csak maradjatok távol, különítsétek el magatokat! Legyetek rendesek és kedvesek mindenkihez, de ne legyetek a bűneikben részesek. Maradjatok attól távol. Igen, uram.

143 És az mindig, barátaim, a vezetők, minden alkalommal ezeknek a korszakoknak a változásán keresztül, összezavarták az embereket. Nem annyira az emberek voltak. Ha az evangélium a szószéknél maradt volna, ahova tartozik!

144 Mint ahogy beszélgettem a Bethany Collage-dzsal ott, a Lutheránusokkal. Ő azt mondta, „Branham testvér, mit gondolsz, mink van?” És én… Ő azt mondta… Azt mondtam, „Nos, Ez az ami van.

145 Ő azt mondta, „Mi a különbség e között a pünkösd között, amiről beszélsz és mi köztünk lutheránusok között?”

146 Én azt mondtam, „a pünkösdi gyülekezet ez egy előre haladott lutheránus gyülekezet. Pontosan így van. Hogyha ott maradtatok volna, ahol kellett volna, akkor ti is pünkösdiek lennétek.”

147 Mi mindannyian úgy beszélünk, mint ahogy hallottam valakit ma reggel, hogy „Minden gyülekezet, mind-mind az első vallás, minden keresztény igazából Rómából jön.” Azt akarom, hogy valaki ezt bebizonyítsa nekem. El fogom ismerni, hogy minden felekezet Rómából jön. De a keresztények Jeruzsálemben kezdték.

148 Így, ha a katolikus hierarchia azt akarja, hogy mi mindannyian forduljunk vissza az anya kereszténységhez, akkor egyet fogok érteni vele abban, menjünk vissza a pünkösdhöz és mindannyian kapjuk meg a Szentlelket. Egyet fogok érteni vele abban. Abban, hogy nem Rómából jött, pünkösdtől. A gyülekezet nem Rómában lett beiktatva,

pünkösd napján iktatták be. Biztos, nem a dogmáik alatt, hanem a Szent Szellem keresztség alatt, ez az, amit próbálok mondani. Ha visszamegyünk, akkor menjünk vissza a kezdetekhez; ne a felekezethez, Rómához menjetek, mert ők voltak az elsők, akiknek szervezete vagy felekezete volt, és ez mindannyiuk anyja.

149 És a Biblia azt mondja, a Jelenések 17-ben, „Prostituált volt maga is, a szajhák anyja, az ő lányai.” Látjátok? Ez az, amit a Biblia mond. Jézus Krisztus mondta azt, „Az a Római Katolikus egyház prostituált volt, és mind az ő protestáns lányai szajhák voltak vele.” És Ő azt mondta, „Gyertek ki közülük, én népem, hogy ne legyetek a bűneiknek részesei; és Én magamhoz fogadlak titeket, és fiaim és lányaim lesztek,” látjátok? Szóval ez így van, látjátok, „Az istenség látszatát megtartva, de tagadva annak erejét,” és így tovább.

150 Ti drága metodisták, pedig hogy meg volt Istennek az ereje köztetek. Elmentem és ott álltam… felpróbálhattam John köpenyét, amikor Londonba voltam, Angliában, hogy imádkozzak György királyért abban az időben. És elvittek Wesley kápolnájába, ahol 1500 embernek prédikált minden reggel 5 órakor, mielőtt az emberek a munkába mentek. Ültem abban a székben, ahol megtérítette azt a kakasviadallal foglalkozó embert, és ott ültem abban a székben. És ott álltam és felmentem a szószékhez. És imádkoztam abban a szobában, amiben a mennybe ment. Azt gondoltam, „Ó, ha John Wesley tudná mi lett a metodista egyházból, forogna a sírjában. Amikor valaha imádkoztál a betegekért és nagy jelek történtek! Amikor John Wesley… ahogy kiállt oda, az az oltár, ami mellett álltam, ahol van egy fa. Azon a napon prédikálva az isteni gyógyítást és Anglia legfőbb egyháza, az anglikán egyház odament és megfordult… Sok tag lejött oda és elengedett egy rókát, és egy csapat vadászkutyát és szétkergették John gyülekezetét. A kis öreg John, aki sohasem volt több 50 kilónál egész életében, de megfordult és oda mutatott a kezével, „Ti álszentek! A nap háromszor sem fog lenyugodni a fejed felett, és hívatsz, hogy imádkozzak érted!” És az az ember azon az estén meghalt, görcsökkel a testében, hívatta Johnt, hogy jöjjön imádkozni érte. És meghalt, látjátok? Ó, ha ti metodisták olyan metodisták lennétek, akkor pünkösdiek lennétek. Így van.

151 Mi van veletek baptistákkal? Csak menjen valaki el egy pár percre a gyülekezetbe, és ha a pásztor 15 percnél tovább beszél, akkor ki akarják tagadni. John Smith, a baptista egyház alapítója, egész éjjeleket imádkozott abban az időben, és sírt az emberek bűnei miatt, egészen addig, amíg a szemei össze nem záródtak a sírástól, és a feleségének kellett olyankor az asztalhoz vezetni, és kanállal megetetni vele a reggelijét. Nem tudnak 15 percnél többet imádkozni. Mi a baj? Látjátok, belekevertétek a hagyományokat.

152 Az üzenet még mindig megy tovább. Izrael a tűzoszlopot követte. Ahol megállt, ők is megálltak. Ahová ment, odamentek. A tűzoszlop tovább megy. Igen.

153 Nos, látjuk, hogy a vezetők azok, akik ezt teszik. A vezetők mindig összekeveredtek. Nézzétek az öreg Dátánt a bibliai időben, a mózesi törvénykorszakban. Ő volt az, aki azt az összekeveredett tömeget vezette, Dátán. És Kóré volt; amikor Isten támasztotta az ő prófétáját, Mózest, és nála volt az Úr Igéje. Két és fél millió embere volt ott abban a pusztában, és Jetró oda jött és azt mondta, „Mózes, annyira nagy a terhed, hogy az meg fog ölni téged. „Isten vette az ő szellemének egy részét és bele tette hetven vénbe, és prófétáltak. Ez kicsit sem gyengítette sosem Mózest. Még mindig csak nála volt, Mózesnél, az utolsó szó, mivel nála volt az „Így szól az Úr."

154 Nem mehetsz egy csoport ember vezetése alatt. Bármikor meg tudom cáfolni, hogy bármikor is… Isten használta volna embereknek egy csoportját. Ő egy embert használ. Pontosan. Egyszerre egy embert, mert két embernek két véleménye van. Egy embert! Pontosan így. Figyeljetek most, minden korszakban így történt, végig régtől fogva, így történt minden alkalommal.

155 És ott ált Mózes és tudjátok mit mondott Kóré? Azt mondta, „Nos, Mózes úgy csinál, mintha ő lenne az egyetlen, aki prédikálhat, mintha ő lenne az egyetlen, akinél van az üzenet. Ó, tudjuk, hogy az a tűzoszlop felette van, tudjuk, hogy a Fény felette van, mindezt tudjuk, de úgy tesz mintha ő lenne az egyetlen, akinek megvan az üzenet."

156 Ő nem úgy értette. Nem azon a módon értette. Megpróbálta helyreigazítani az embereket. Túlságosan sok elgondolás van. Kell, hogy valamire figyelj. És mi történt? Isten mondta, „Csak válasszátok el magatokat tőle," mert én elnyelem őt és a gyülekezetét a földben. És a föld kinyílt és tűz jött ki, és alászálltak. Látjátok?

157 Az összekeveredettek, a vezetők, a vezetők voltak, akik a problémát okozták az emberek között. Ha az nem úgy volna, akkor mi ma ide jöhetnénk ebbe a városba, és minden gyülekezet és minden hívő közösség egybejönne. Nos, birtokba vennék ezt a helyet, ők, ó, minden likőr üzlet bezárna. Szóval ez a város olyan száraz lenne, amíg a szesz csempésznek fél órába telne, amíg annyi kis nedvességet magába tölt, amitől köpni tud. Ő… Szóval, így lenne. Ó, Bocsánat, nem kellet volna ezt mondanom. Várjatok. Ez, amit szeretnék ezzel mondani, az, hogy mindannyian szét vagyunk szórva. Ezek a vezetők. Isten be tud jönni, hogy tegyen valamit, és a vezetők ezeknek a kis csoportoknak a vezetői félnek, hogy valami elveszik, ők maradni fognak… Elhúzzák ettől őket, ahelyett, hogy elfogadnák Isten üzenetét. A vezetők voltak azok, a Noé napjaiban. A vezetők voltak a Mózes napjaiban. A vezetők voltak a Jézus napjaiban. A vezetők ma, a Szent Szellemben. Az összekeveredett tömeg! Mondják, „Ó, hadd csinálják az asszonyok azt. Miért kiabáltok velük?"

158 Ahogy mondtam, azt hiszem itt régebben, valaki mondta nekem valamelyik nap, mert én mindig a testvérnőket próbálom egyenesbe hozni. Látjátok, ők-ők a célpont. Minden korban ők voltak a célpont. Sátán már az Édenkertbe is őket használta, és őket

használta minden időben. És mikor a Biblia rámutat Amerikára, és az ottani asszonyokra az utolsó napokban, akkor elkezdem ostorozni azt. És valaki mondta, „Branham testvér, az emberek prófétának tartanak téged.” Azt mondtam, „Nem vagyok az.”

159 …Azt mondta, „De annak tartanak. Miért nem tanítod az embereket arra, hogy hogyan kapják meg a nagy szellemi ajándékokat. Tanítsd őket dolgokra, ha te… Isten foglalkozik veled, tudjuk ezt.” Azt mondta, „Miért nem tanítod az asszonyokat ahelyett, hogy mindig csak rendre utasítod őket.”

160 Azt mondtam, ”31 éve prédikálok nekik, és ők… hogy tudnám tanítani őket, hogy tanítsak nekik algebrát, mikor még az abc-t se tudják. Miért van az, hogy nem állják meg a helyüket és nem cselekszenek asszonyokként? Miért van az, hogy folyamatosan azt csinálják, amit csinálnak? Hogy taníthatnánk szellemi dolgokat nekik, amikor még a természetes dolgokat sem hiszik el? Hogy taníthatod nekik azokat a dolgokat?” Hadd jöjjön a gyülekezet abba a tartományba, és aztán meg lehet tanítani velük abban a tartományban, hogyan kapják meg Isten ajándékait és hogyan nyilvánítsák ki az ajándékokat és a dolgokat? De a Szent Szellem sohasem fogja megengedni, hogy az jöjjön, amíg az a szív nincs rendben és nem áll készen arra, hogy fogadja azt.

161 Aztán Isten, egy nagy nyomásként áll ott. Ne féljetek attól, hogy túl sokan lesznek. Nem tudod kimeríteni Istent. El tudsz képzelni egy kis rágcsálót, kb. ilyen hosszút, egy kis egeret Egyiptom nagy csűrjei alatt, ahogy azt mondja, „jobb lesz, ha naponta egy szem búzát eszek, talán a következő aratásig kifogy”? El tudsz képzelni egy kb. ilyen hosszú kis halat, aki úszik az óceán közepén, és azt mondja, „jobban teszem, ha takarékoskodom a vízivással, mert, tudjátok, talán valaha kiszárad”? Jaj nekem, Ez olyan, mint próbálni kimeríteni Isten jóságát és kegyelmét az emberek felé! Ő meg akar áldani téged. Ő készen áll, Ő nyomul előre. El tudnád képzelni, hogy vennénk a föld összes vizét, és a tengereket, és mindent és felhalmoznánk egy 1 méter átmérőjű csőbe és felállítanánk oda? A nyomás az alján volna, próbálna egy kis rést találni, hogy ki tudjon szivárogni. Az olyan, mint ahogy a Szent Szellem nyomása próbál lejönni minden életre.

162 De nem fogják megtenni, jobban szeretik a dolgaikat és a hitvallásaikat, mint ahogy Istent szeretik. A világ dolgait oda kell adni, és Istenben hinni. Azt nem lehet megtagadni, láttátok évről évre és időről időre. Ahogy József mondta egyszer, „Sohasem tévedett, Istennek kellett lennie.” Látjátok? És ez istennek a napra szóló ígérete. Nem én; én nem vagyok Isten ígérete. Én egy ember vagyok. Az Ő Szent Szelleméről beszélek, ami itt van. Az a napnak az ígérete, „Bárhol, bárki.”

163 Nos, meglátjuk, hogy ők voltak azok. És nézzétek, és vesszük pl. Bálámot. Bálám, lejött és tanította az embereknek az ő hitelveit, és az emberek azt mondták, „Nos, nézzétek, mi mind hívők vagyunk, mi-mi Lót lányainak a gyerekei vagyunk, Moábnak ott fent.” Mondták, „mi csak ugyanazok vagyunk” és összevegyítette őket, vegyes házasságot

okozva. Azt okozta, hogy azok a szép, kicsinosított moábita asszonyok lejöttek ide és Isten fiainak azt mondták, hogy „ők-ők ugyanolyanok végül is; Isten minden fajnak az istene, és minden rendben van.” És összeadta őket. És Isten húzott egy elválasztó vonalat és el kellett hagyniuk az otthonaikat és mindent. Mi volt az? Látjátok azt a dolgot? Csak pontosan az történt, ami az özönvíz előtt. „Amikor Isten fiai látták az emberek lányait, és azok szépek voltak, és vágyakozással voltak irántuk és elvették őket feleségül.” Látjátok? Ugyan az a dolog történt ott.

164 És ugyanaz a dolog történik most! Újra ugyanaz a dolog. Látnotok kellene. Minden nemzedék elmondja, hogy mi fog történni a következőben. Itt van. Látjuk. Tudjuk, hogy ez ugyanaz, mert a Biblia itt kinyilvánítja, ugyanaz most, mint ami volt. Rendben. Nos, és minden, természetesen arra a napra vonatkozik, amelyben élünk.

165 Nos, a napnak a hívása, minden, ami a gyülekezetek között számít ma, az a tagság. Ez minden, amit akarnak, tagokat. Nos, mindannyian ismerjük a baptista jelmondatot 1944- ből, így szólt, „Egy millióval többen leszünk 44-ben.” Ismerjük a drága kedves Billy Graham testvért, látjuk a helyét az írásokban, hova megy, mit csinál. De ez mindig, „döntésekről, olyan sok meghozott döntésről” szól. Csak felekezet, ez minden, amit akarnak. Értitek?

166 Így volt Jézus napjaiban, ugyanaz a dolog. Ők nem rossz emberek. Vakok voltak. Ez minden. Vakok voltak az igazságra. Jézus azt mondta nekik, „Ti vak farizeusok és szaddiceusok,” mit tettetek!” Mit mondott, hogy mit tesztek ti? „Ti írástudók, farizeusok vakok vagytok!” Ő nem mondta, „hogy bűnösök vagytok.” Bűnösök voltak. De mit hívunk bűnnek?

167 Nos, bűnnek hívjuk „házasságtörést elkövetni, dohányozni, hazudni, lopni, ilyen dolgok, az a bűn.” Az nem bűn. Azok a hitetlenségnek a megnyilvánulásai.

168 A Biblia mondta, „Aki nem hisz, már ítélet alatt van.” A hitetlenség az Igében az a bűn.

169 Nézzétek azokat az embereket, szentek. Nos, nem tudsz bennük hibát találni erkölcsileg. A nagyapjuk, a dédapjuk és az ükapjuk és az ük ük ükapjuk, mind papok voltak. Megtartották a törvényt és a vének és az atyáik hagyományait, egyszerűen tökéletesen, generációról generációra. Nem volt egyetlen egy szégyenfolt sem rajtuk. Ha lett volna, akkor megkövezték volna őket. Jó emberek. És Jézus azt mondta, „Ti az ördög atyától vagytok!” Miért? Mert nem látták az üzenetet, az Igét. Ő volt ott.

170 És ők azt mondták, „Nos, ez az ember megpróbálja szétszakítani a gyülekezeteinket.”

171 Ő azt mondta, „Ti vak farizeusok és szaddiceusok!” Ő azt mondta, ez az, amit mondott, azt mondta, „Tengereken fogtok átkelni csak azért, hogy egy hívőt csináljatok.

Mi mindent fogtok megtenni egyetlen tagért! És amikor behozzátok a felekezetetekbe, kétszeresen inkább az ördög gyermeke, mint amennyire volt, amikor kint volt." Ez pontosan az, amit Jézus mondott.

172 És ha van valami, ami helytelen és valami, ami istentelen, az az, hogy venni egy régi begyepesedett gyülekezeti tagot, aki azt gondolja, hogy annyira jók, és nem látnak át máson, csak a saját szemüvegükön. Nem kritizálok. De igen azt teszem. Azt is. És ez pontosan így van. És Jézus azt mondta, „Kétszer inkább vagy a pokol gyermeke, mint ami akkor voltál, amikor elindultál." És amikor veszünk gyülekezeteket, aminek nem számít, hogy hány tagja van, hogy bekerülsz abba a gyülekezetbe és látod őket lóversenyekre, és sportfogadásokra járni, és kiállnak itt és az asszonyok rövidnadrágot hordanak, és fel alá járkálnak az utcákon, és kórusokban énekelnek, az a legnagyobb botránykő, ami a bűnösnek valaha volt. Pontosan. Elvárják azoktól az emberektől, akik kereszténynek hívják magukat, hogy erkölcsös életet éljenek, hogy más emberek legyenek. Az egy példa. Az egy botránykő. Az képmutatás. Az tízszer olyan rossz, mint amilyen volt. Jobb állapotban volnál, ha ott maradnál, ahol voltál.

173 Az az, amikor az ember jön, és azt mondja. „Nos, nem élnek másképp, mint ahogy én is élek. Nos, bizonyára nem. Én ugyanolyan jó lennék, mint ők." Ez egy botránykő. Az pontosan így van. Látjuk őket, ahogy mondják, nos, valamilyen bűnös jön és azt mondja, „Jézus ezt mondta itt."

174 „Ó, az nem arra volt. Nem úgy kellett érteni. Az-az, Ő nem úgy értette azt pont ott. Az egy más kor számára szólt." Szóval te hitetlen! Látod? Mi a baj? Botránykövet teszel annak az embernek az útjába.

175 Jézus, vagy úgy értem a zsoltárokban Dávid azt monda, „Ne ülj a csúfolódók székébe és ne állj meg az istentelenek útján." Értitek? „Ne állj az istentelenek útjára, mint az és ne ülj a gúnyolódók székébe, kigúnyolva azokat, akik helyesek és ott állva és mondva, az kegyesség látszata. De aki az Úr törvényében gyönyörködik, aki szereti azt tenni, olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa. A levelei nem száradnak el. És minden munkájában eredményes lesz, az pontosan így fog megtörténni." Ez az a fajta gyülekezet, amit Isten akar. Vakok vak vezetői, cselekedve ezekben az utolsó napokban, gúnyolódók jönnek és így tovább.

176 A végidők evangélistájának üzenete, az a Malakiás 4-ből van. Az egy helyreállítás. Az üzenet és a hírnök, mindkettőnek, a hit újjáépítőjének kell lennie. Júdás azt mondta, a Júdás levelében, csak kb. 30 évvel a keresztre feszítés után, azt mondta, „Testvérek, minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak nektek a közös hit hívőinek, hogy komolyan kell küzdenetek a hitért, amely a szenteknek adatott ott régen." Látjátok? Látjátok? Malakiás azt mondta, az utolsó napokra, az Ószövetség utolsó prófétája, hogy „Az Úr eljövetelének nagy és félelmetes napja előtt elküldöm Illést, a prófétát és visszaállítja a

gyermekek hitét vissza, vagy a gyermekek hitét vissza az Atyákhoz, pontosan a pusztulás ideje előtt.” Mi ez? Ez egy üzenet, ami megy előre, egy üzenet és az utolsó napok hírnöke, ez nem azért van, hogy elvigye őket egy hitvalláshoz, hanem hogy kihozza őket azokból a hitvallásokból, és visszavigye az atyák eredeti hitéhez, a pünkösdi atyákhoz, ahol a gyülekezet kell, hogy legyen az utolsó napokban. Nem a mózesi atyákhoz, hanem a pünkösdi atyákhoz.

177 A mózesi atyák volt a Malakiás három, „Elküldöm orcám előtt hírnökömet, hogy készítse az Úrnak útját” A Máté 11:6 ugyanezt mondja. Jézus tanúsítja, hogy ez az, amikor ő látta Jánost, azt mondta „Mit látni mentetek ki, finom ruhába öltözött férfit, kifordított gallérral, és így tovább? Nem, Jánost.” Ő azt mondta, „Azok, akik úgy öltöznek, a király palotájába tartoznak, és ezekhez a nagy felekezetekhez, és megcsókolják a kisbabákat és házasodnak, tudjátok, és így tovább, eltemetik a halottakat és összeadják a fiatalokat és így tovább. Ők voltak azok ott.” Mondta, „Mit látni jöttetek ki? Egy-egy nádszálat, amit mindenféle szél megingat? Nem, nem Jánost. Nem, nem, nem ingadozott, amikor ellene mentek.

178 …Azt mondta, „Senki nem fog veled együttműködni, hogyha odamégy. Ez nem számított Jánosnak, akkor is ment.” Látjátok?

179 Azt mondta, „Mit látni mentetek ki, egy prófétát?” Azt mondta, „Azt mondom, többet, mint egy prófétát! És ha megtudjátok ezt érteni, ez az, akiről beszélt a próféta által, mondva, ’Elküldöm a hírnökömet az orcám előtt, hogy utat készítsen,’” Malakiás 3.

180 És a Malakiás 4-ben, a gyülekezeti korra azt mondta, „Elküldöm nektek Illést, az előtt a nap előtt.” Nos, az nem lehetett János, mert a világ nem volt megégetve még akkor, és az igazak nem jártak a gonoszok hamvain. Nem. Ez az a kor, egy üzenet, ami ki fog menni! Az mit fog tenni? Visszaállítja az emberek hitét, a gyülekezetet ma, ami kijött mindezekből a különböző megromlott dolgokból, és a felekezet fájó, oszlásnak indult testéből, vissza egy élő hithez és egy élő Istenhez. Az üzenet évek óta megy. Ez így van. Ideje most, hogy megkapjuk és higgyük: a végidők evangelizációja azért jött, hogy helyreállítson. Joel ugyanazt a dolgot mondta, „Helyreállítom mindazokat az éveket, amiket a hernyó megevett.”

181 Nézzetek ide. Emlékezzetek a mostanában elmondott üzenetemre a menyasszony fáról, látjátok, mit tettek Jézussal? Ő egy fa volt, az, amit Dávid látott, egy folyóvíz mellé ültetett fa, idejében hozta a gyümölcseit, a legtökéletesebb fa. És levágták őt és felakasztották egy emberi kéz által készített fára, gúny tárgyaként. De mit tett ő? Újra feltámadott a harmadik napon. Mit tett még őt? Felállított egy menyasszony fát, egy férfi és egy asszony, mint a fák, amik az éden kertjében voltak, két fa. Az egyik, az élet fája és a másik a halál fája. És mit tett ő? Eljött, hogy megváltsa ezt a fát. Így, mióta Ő megváltotta a Golgotán, készen áll arra, hogy elültesse őt most. Ó, jaj! Kezdem vallásosnak érezni

magam, mikor ezt mondjátok, értitek. Helyre állítani az Ő menyasszony fáját, azt, aminek az Édenben kellett volna lennie, de elesett ott, mert nem hitt az Igének. De itt Ő olyan fát fog visszaállítani, ami hinni fogja az Igét. És amikor feljött pünkösd napján, az eredeti tanítás, az eredeti hit, akkor mit kezdett Róma csinálni? Küldött egy hernyót, küldött egy sáskát és mindegyik elvette a részét a gyümölcsből, a levelekből és mindenből, és teljesen leszívta.

182 De mit látott a próféta, hogy azt mondta, „De helyreállítom azt a fát, mondja az Úr" Elkezdte ott a reformációban. Mit tett ő? Megszerveződött. Isten megnyesegette, ott a Szent János 14-ben, levágott minden szerveződést róla. És visszajött Wesleyhez, megszerveződött. Isten lemetszette.

183 „De én helyre fogom állítani!" Még mindig jön. Most mit csinál? Az est időben nem lesz szervezet. Egy-egy csúcs lesz. Hol érik először a gyümölcs? A legtetején. Miért? A nap ott éri. És az est időben a magok, el vannak ültetve most, hogy est idejű menyasszony fa legyen. Amikor az élet fája visszatér a mennyasszony fára. Látjátok? És az esti világosságok, kijöttek most, hogy meglocsolják és megérleljék azt a gyümölcsöt, amely a fán volt, ami el lett ültetve. A magvak el vannak ültetve, látjátok. Az est idő. Így az est idő evangélium hirdetése a Malakiás 4 jele lesz, hogy visszaállítsa az emberek hitét, vissza az Atyák hitéhez. Igen, uram. Vissza az építő kövekhez! Ámen. Vissza a…

184 Ma a vezetők újra azt mondják, „Tagokat, tagokat!" Azok ott régen Jézus idejében azt mondták, abban a korban. Jézus mondta, „Ti képmutatók! Ti írástudók, ti farizeusok, átszelitek a tengereket, hogy egy új hívőt csináljatok, hogy egy tagot kapjatok, és amikor behozzátok, akkor ő kétszer inkább a pokol gyermeke, mint mielőtt elindult." És ma dollár milliárdokat fognak költeni és mindent megtesznek, amit csak tudnak, hogy még egy gyülekezeti tagot szerezzenek. És mikor ezt teszik, akkor az sokkal rosszabb állapotba kerül, mint amikor kint volt. Csak egy képmutatót tudtok csinálni belőle, engeditek, hogy az emberek csinálják a dolgaikat, legyenek kint a világban és nevessenek és az evangéliumból gúnyt űzzenek és minden ilyesmi. Ez, látjátok, ennek a napnak a vezetői újra azt mondják, „Tagokat, tagokat, tagokat!" Ez, ez minden, ami számít ma, a tagok, a döntések.

185 Nos, az olyan nagy szó ma, „döntések." Bárcsak valaki azt tudná eldönteni, hogy Istent szolgálja ahelyett, hogy csatlakozzon egy gyülekezethez. „Hozz egy döntést, gyere be, írd be a nevedet a könyvbe," nagy csomó embert küldeni oda, hogy írjanak alá. „Mi a neved?" „John Jones." „Elfogadod Krisztust megváltódnak?" „Igen." „Hiszed, hogy Jézus Krisztus az Isten fia?" „Igen." Sátán ugyanezt teszi, ugyanazt a dolgot. A Biblia mondja, hogy azt teszi. Hisz és reszket. Igen uram.

186 De nem reszketünk, amikor igazán hiszünk. Örvendünk, ámen. „Mindazok, akik vágyva várják az ő megjelenését." Ahogy mondtam, valaki folyton beszél nekem, és

leveleket küld, „Branham testvér, halálra rémíted az embereket, amikor azt mondod, hogy a végidők jönnek.” Megijesztem a gyülekezetet? Jaj, nekem! Ez a legdicsőségesebb dolog, ami történhet, az Úr eljövetele, a végidő. Bárcsak pont most lenne! Biztos. Nos, ez a legdicsőségesebb dolog, amire valaha is gondoltam. Találkozni az Urammal. Ennek a hústestnek az öreg köntösét le leveszem és felkelek és elveszem az örökké tartó jutalmat. Újra fiatalember leszek és örökké élek, az Urammal, mind az én népemmel. Nos, Jaj nekem! Nem kell arra gondolnom, hogy a bűnök között és próbák között harcoljak és fájdalmak és szomorúságok, ebben az öreg pestis házban itt. Elhagyni ezt a dolgot és menni az igazságosság koronájához. Nos, ez a legdicsőségesebb dolog, amiről valaha is hallottam! Mint, ahogy Pál apostol mondta, „A jó harcot megharcoltam, a futásomat elvégeztem, a hitemet megtartottam, végezetül … a hitet megtartottam, és végezetül eltétetett nekem az igazság koronája, amit megad nekem az igaz Úr ama napon; nem csak nekem, de mindazoknak, akik vágyva várják az Ő megjelenését.” Nem hiszik az ő megjelenését; hanem „vágyva várják” az Ő megjelenését. Micsoda öröm tudni, hogy Ő eljön! Biztosan! Igen Uram!

187 De ma, ez „tagokról” szól, „döntésekről” szól, a tagoknak a gyülekezetbe való behozásáról szól, olyan sok tag. Az, amit… Az nem az estidők evangelizációja.

188 Most meg fogok állni csak egy percre, és csak szeretnék csak a szívemből beszélni hozzátok. Remélem, nem-nem tartalak titeket túl hosszan. Ez… kb. 7-8 percem van még, és csak a szívemből akarok beszélni nektek.

189 Nem igaz ez most, „Döntések, csatlakozni egy gyülekezethez. Hagyd el a metodista gyülekezetet és gyere, csatlakozz hozzánk a baptistákhoz. Vagy hagyd el a baptistákat és gyere, csatlakozz hozzánk a metodistákhoz, presbiteriánusokhoz, lutheránusokhoz?” A Katolikusok meg mindenkit elvesznek. „Tag, tag, tag, tag, döntések, döntések.”

190 Mire jók a kövek, ha nincs egy kőfaragó, aki formázza azokat? A megvallások a kövek. Amikor Péter megtette a megvallását, akkor Jézus azt monda, „Te vagy Péter, egy kis kő.” De mi jó van egy kőben, ha nincsen ott kőfaragó, aki Isten fiává formálná őt? Csak egy rakás követ halmozol fel. Így van? Semmi jó nem lesz belőle. Érted? A víz koptatja a követ. Értitek? Ez így van. Ezek az emberek. Mi haszna a köveknek, ha nincsen egy igaz kőfaragó egy jó éles szerszámmal, aki megformázza őt úgy, hogy az Isten házába beleilleszkedjen? Csak meg akarlak benneteket kérdezni, mire jók a döntések, mire jó, ha beleírod a neved könyvbe? Mire jó, ha csatlakozol egy gyülekezethez, ha a kőfaragó nincs ott, hogy megformázza azt, hogy rávegye őket, hogy ezt és azt abba hagyják, és lecsiszolja őket és átalakítsa őket erre az útra és felkészítse őket, olyan keresztényekké tegye őket, akik Isten házába beleillenek, a hívőket követő jelekkel?

191 Az a végidők evangélium hirdetése. Fogni a köveket és megformázni azokat. Értitek?

192 Mi haszna lenne a köveknek, ha csak felhalmoznánk őket? Hagyd őket ott feküdni, ahol vannak, még jobb is nekik ott kint egy kicsit, mintha egymásra halmoznák őket. Ott kint talán szükség lesz rájuk, és semelyikük nincs kint. Látjátok, az igaz. A kő haszontalan kőműves nélkül.

193 Jézusnak a jellem számít, nem a tagok. Tudjátok ezt? Neki a jellem számít. Isten mindig egy embert próbált meg az Ő kezébe venni. Az minden, amire szüksége van. Egy ember, és Ő majd elvégzi az Ő dolgát az éveken keresztül. Csak gondolkodjatok, Ő csak egy igaz embert talált a Noé idejében. A Mózes idejében, Ő csak egy igaz embert talált.

194 Nézzétek Sámsont. Látjátok, Isten csak azt tudja használni, amit átadsz neki. Sámson egy nagy erős ember volt, sok erővel. Sámson átadta az erejét Istennek, de nem adta oda szívét. A szívét Delilának adta. Látjátok? Így vannak ma az emberek. Ó, testvér. Lenyúlnak és adósságokat fizetnek vissza, és ilyen dolgok és egy nagyobb felekezet építenek, és így tovább, de amikor arra kerül a sor, hogy odaadják a szívüket, nem teszik meg. Így van. Mire jó…

195 Péternek volt egy kardja, kihúzta azt a kardot és le akarta vágni a főpapnak a fülét, és ilyen dolgok, ezt csinálta. De amikor igazi keresztény bátorság kellet, nem volt meg neki. Meghátrált és megtagadta őt. Így van? Le tudta vágni a főpapnak a fülét a kardjával biztosan, tudta mit csináljon. De amikor eljött a nyomás és annak az ideje volt hogy Isten Igéjére álljon, nem volt bátorsága, és még azt is tagadta, hogy ismeri Jézust.

196 Ez az, ahol ma vagyunk. Megvan a bátorságunk, hogy épületeket építsünk és dollármilliókat tegyünk bele. Megvan a bátorságunk, hogy templomi orgonát és plüss székeket tegyünk be és minden ilyesmit és kimenjünk, és helyről helyre térítsünk és a metodistákat baptistává tegyük, és így tovább, oda vissza, így. De amikor a keresztény bátorságról volna szó, hogy elfogadjuk az Igét, Isten üzenetét és álljunk ott rajta, akkor kevesen vagyunk. Így újra, mire jók a köveid kőműves nélkül? Nem így van?

197 Isten jellemet keres, nem tagságot. Jellemet! Eliézer, amikor elment, hogy elhozza Izsák menyasszonyát, addig izzadt, amíg nem talált jellemet. Emlékezzetek, Ábrahám őt tette felelőssé úgy, ahogy minket tesz felelőssé Isten, így van, minket szolgálókat. „Keresd a menyasszonyomat!” Isten áldja meg a szívedet. Én nem tagokat keresek, én a tiszta szívűeket keresem, látjátok, valakit, aki hinni fogja az Igét.

198 Eliézer nézett és azt gondolta, „Ó, ezt nem tudom magamtól megcsinálni. Túl nagy felelősség. Tudatában vagyok annak a felelősségnek, hogy Izsáknak kell találnom…” Ami példa a gyülekezetre, tudjátok, Krisztus; Rebeka, példa a menyasszonyra. És Eliézer lement a térdeire és azt mondta, „Istenem, egyszerűen segítened kell nekem.” És amikor Istenhez folyamodott, Isten segített neki. Neki jelleme volt.

199 Gyere vissza az Igéhez testvér. Gyere vissza Istenhez. Ne figyelj erre a gyülekezetre, ahova tartozol. Ha akarod, ott maradhatsz, hogyha megengedik. De az első dolog, amit tenned kell, az, hogy Istenhez jöjj. Így van. Ez a végidők evangélium hirdetése. Igen, uram. A jellem!

200 És amikor megtalálta és aztán amikor Eliézer megtalálta a jellemet, ami az asszonyban volt, Rebekában, Izsák gyönyörű menyasszonyában, Beszélt neki Izsákról. És Rebeka egy dolgot sem kérdőjelezett meg. Hitte a hírnök Igéjét és elkészült az indulásra. És elmentek és megkérdezték az apát, aki azt mondta, „Csak kérdezzétek meg, elég idős leány hozzá. Kérdezzétek őt, az ő döntése legyen meg."

201 Rebeka azt mondta, „Megyek." Mihez? Egy olyan férfihoz, akit sosem látott, semmit sem tudott róla. De mégis kész volt, mert eleve el volt rendelve és előre elkészítve arra. Pontosan így van.

202 Megfigyeltétek azt az asszonyt, aki megmossa Jézus lábát? Nem kért áldást. Csak oda nézett. És ott az a képmutató, aki megpróbált gúnyt űzni Belőle, lebecsülte az Ő jellemét. Ez az, amit mindig megpróbálnak tenni azt, hogy Őt kicsinek láttassák. Néhányan, tudjátok, csak azért követték őt, hogy ezt tegyék. Azt mondták, „Nos, nézz ide. Jó mester, tudjuk, hogy te Isten nagy embere vagy. Nem félsz semmitől. Kell nekünk a császárnak adót fizetni?" Látjátok? Minden ilyesmi! Csak próbáltak valamit találni, hogy bemocskolhassák az Ő Nevét, beszennyezzék. És ez a farizeus meghívta őt oda ebédre, az a felekezet, tudva, hogy meg fogják Jézust hívni oda, már kiterveltek valamit. Ahogy egy szerencsejátékos mondaná, „náluk volt a nyerő kártya", volt bennük valami közös.

203 Amikor látsz valakit, aki utál téged, az ügyedet Krisztusért, és aztán oda hívnak téged, akkor az vagy azért van, hogy sok pénzt szerezzenek tőled, vagy valamit tegyenek, vagy kihasználjanak valamilyen módon. Látjátok? Nincs… Nem fogják hinni az üzenetet. Valami másért hívnak oda. Azt hiszed, hogy ugyanaz a Krisztus nem ítéli meg ugyanazokat a dolgokat ma? Biztos, hogy megítéli.

204 De bevitték őt oda, és azt mondták, „Nos, be fogjuk bizonyítani." És fogadták Őt ott és engedték, hogy büdösen, mosatlan lábakkal jöjjön be, nem köszöntötték őt. Ahogy ott ült ilyen módon, ahol ők a köntöseikben járkáltak, tudjátok, behozták azt onnan, ahol a lovak és dolgok mentek az úton azokban a napokban, azokon a kis rossz utakon. Mind ugyanúgy utaznak, azok a hosszú köntösök felszedik a koszt és az volt Rajta, és rossz szaga volt a portól és az úton lévő dolgoktól. És az, az rossz szag, mint a csűrökben és ilyen helyeken. És az volt rajta, ahogy bement a vendégházba velük, azokkal a nagy bársonyos szőnyegekkel a földön és ilyesmik. Volt valamilyen kenőcsük, megmosták az arcukat és megmosták a lábukat, és adtak nekik egy pár hálószobai papucsot, olyasmit, és felvették a szandáljaikat. És azután jön be, felöltözve és megtisztulva és a megcsinált hajjal és bejön. Aztán fogadod a vendégeidet és aztán- és aztán te- és aztán üdvözlöd

őket és megöleled őket. A nyakuknál ölelték meg egymást. És a nyakra adtak csókot. Tudjátok? Láttátok, ahogy, Joseph és én nem sokkal ezelőtt megöleltük egymást, megveregettük egymást. És ők a nyakukon csókolták meg egymást. De az a farizeus, miután behívta Őt oda és ott ült hátul, nem mosták meg lábát, nem csináltak vele semmit. Úgy hagyták ott ülni csak azért, hogy gúnyt űzhessenek Belőle.

205 De valami szegény kis lenézett utcalány, néhány fillérrel, amit keresett kint a rossz hírű életével. Látta Őt, ahogy ott ült. És nagy könnyek folytak le az arcán. Oda ment és fogott egy alabástrom dobozt, amibe az összes pénze benne volt. Valahogy beszökött, és odament hátra és az Ő lábaihoz hullott. És sírni kezdett, a haja lebomlott. És sírt és fogta a… Nem volt törölköző, hogy megmossa az Ő lábát, és vette a haját és abba törölte a lábát. Micsoda gyönyörű víz az Ő lábai számára. Egy megtérő bűnös könnyei! És ha csak megmozdította volna a lábát, az asszony felugrott volna. Nem kérdezett semmit, csak úgy látta, hogy ezt szükséges megtennie.

206 Nem tudjuk ma is ezt megtenni? Jaj nekem, nem kérdezünk semmit. Meg kell tenni, az evangéliumot prédikálni kell. Nem számít, hogy kapunk-e érte egy forintot, vagy bármit. Én sosem vettem el egész életemben felajánlást. Ez egy szükség. Ez egy ügy. Válasszátok külön magatokat. És a gyülekezetek utálnak titeket, és minden ilyesmi és ki tesznek titeket és csak milyen kevés barátot tudtok összegyűjteni. De ez egy üzenet. Mennie kell, akárhogy is. Sosem szerepeltetem magam a rádióban, vagy a nagy televíziós programokban, ahol pénzt kellene kérnem az emberektől. Nem tudnám azt megtenni. A testvéretek akarok lenni. Oda akarok menni, ahova Isten… Hogyha 5 ember van itt, menj oda. Gyere ide. Ha egy millió van, Isten utat fog készíteni számomra, hogy menjek. Ennyi az egész. Csak éljétek meg ezt hittel. Ez az a mód, ahogy mindannyiunknak tennie kellene. És hála Istennek, sokan ezt teszik, látjátok, ugyanígy. Ez az igazság, ezt teszik.

207 Nézzétek ezt a kis asszonyt. Jézus nem mozdította meg a lábát. Nézzétek ezt az öreg farizeust, ahogy ott állt, mondta, próbálva most gúnyt űzni belőle, mondta, „nos, ha próféta volna tudná, hogy miféle asszony mossa a lábát. Látjátok. Tudná, hogy miféle asszony van körülötte. Látjátok, íme Ő, ez mutatja azt a csoportot, akivel Ő foglalkozik” Annyira örülök ennek. Igen. Tudta. „Nézzetek oda. Miféle emberek csoportja van Vele. Mi vagyunk a megtiszteltek. Mi vagyunk a gyülekezeti tagok. És nézzétek az az öreg bűnös ott kint vele, az az asszony, tudjuk, hogy ki ő, járja az utcákat. Ő…” Tudjátok, miről beszélek. „Így ott, ő az a fajta nő volt. Nézd, nézd, az afféle emberek azok, akik vele járnak.” Annyira örülök, annyira örülök.

208 Ez az, ami voltam, tudjátok. Én voltam az a fajta ember. Nem jó, bűnös. És mindannyian ugyanazok vagytok, akik még nem jöttetek hozzá. Nem azért jöttök csak, hogy egy gyülekezetnek a tagjai legyetek, azért jöttök, mert van valami, amit tenni kell. Jézusnak szüksége van rá, hogy szolgálják, valakinek ott kellene lenni. Tegyük meg. Az

asszony sosem kérdezte, „Uram megáldanál engem, meg tennéd ezt?” Nem, ő csak mosta az Ő lábát és a hajával törölte meg. Tudjátok, néhány testvérnőnek fejen kellene állnia ahhoz, hogy elegendő haj legyen ahhoz, hogy letörölje az Ő lábát vele.

209 És ott a csinos haj fonatai lebomlottak és törölte az Ő lábát. És (Branham testvér pusziló hangot ad) folyamatosan csókolta az Ő (Branham testvér újra pusziló hangot ad) lábát így. És Jézus csak ült és nézte őt, Nem mozdult egy centimétert sem. És egy idő után, amikor végzett, Ő megfordult.

210 Ott állt az öreg Simon. Mind a szolgálók csoportjával, azt mondta, „Látjátok, ha-ha! Ez Ő. Látjátok, itt vagyunk, ez mutatja meg, hogy ő kicsoda. Ő nem próféta. Nézzetek rá!”

211 Megfordult és azt mondta, „Simon!” Ó, elképzelem, hogy pirult az arca. Ő azt mondta, „Valamit mondani akarok neked. Meghívtál ide engem. Látod? Amikor beléptem az ajtón, nem mostad meg a lábamat, nem köszöntöttél csókkal, nem kented meg a fejemet. Csak álltál ott. Próbáltál gúnyt űzni belőlem. Látod? Ebből a célból hoztál engem ide. És ez az asszony mióta megérkeztem, mióta megjöttem, folyamatosan mosta a lábamat, a könnyeivel, és a hajával törölte. És folyamatosan nem a nyakamat csókolta, hanem a lábamat.” „Nem vársz semmit, ugye, testvérnő?” „Nem.”

212 De én mondom neked, hogy a bűneid, ami sok, mind meg vannak bocsájtva. „Látod? Végig az úton nem volt semmije ennek az asszonynak, csak a félelem, hogy nem a helyes dolgot cselekszi talán, de szükséges volt, hogy megtegye, de a jutalma a végén következett.

213 Talán hallasz engem prédikálni ezeket az üzeneteket. Lehet, hogy látod a Szent Szellemet megítélni és nagy dolgokat tenni, és csodákat tenni. Talán imádkozol és sohasem teljesül be. Folytasd. A jutalmad a végén következik. Nem lesz az jobb pontosan ott? Igen. Látod, tegyél Jézusnak egy szolgálatot. Ez a vég idők üzenete. Neki volt egy menyasszonya. Isten jellemet keres. És akkor, miután Eliézer megtalálta a jellemet, aztán a következő dolog az volt, hogy elkészíteni őt az útra. Ez most ugyanaz testvér, most ugyanaz. A végidők üzenete nem odaát van Babilonban.

214 Ez az, amit mondtam neked Joseph, amikor ez az én kis svéd testvérem ott állt kint, rátette a fejét a vállamra egy nap és úgy sírt, mint egy kisbaba. Azt mondta, „Branham testvér, Isten küldött engem ide, Chicagóba, azt mondta, hogy látni fogom Chicagót megrázkódni ezeknek a napoknak az egyikén.” És azt mondta, „Most elküldenek engem. Kiveszik a gyülekezetemet, pontosan alólam, a nagy, a legszebb gyülekezetet Chicagóban.” Azt mondta, „Elveszik a gyülekezetemet, és kitettek engem. Kiszavaztak. És nem tudom, mit tegyek.”

215 Azt mondtam, „Joseph, Isten nem hazudik.” Azt mondtam, „Láttad Chicagót megrázkódni. Az New Yorkban kezdődött, amikor megláttalak téged ott, mert azok nem

működtek veled együtt, én még csak nem is mentem volna.” És még csak nem is ismertem őt, de valami benne odavonzott hozzá. Nos, nem azért mondom ezt, mert ma este misszionárius összejövetel van. De az úgy volt, húzott valami Josephez. Nem mentem inkább Chicagóba, mert nem engedték volna, hogy eljöjjön. Egyetértettek abban, hogy nem engedték volna, hogy bejöjjön. Azt mondtam, „Akkor én sem megyek.” Azt mondták, „Nem ismered őt.”

216 Azt mondtam, „Tudom, hogy nem ismerem őt, de Isten ismeri őt. Ő Isten szolgája és nekem ő rendben van.” És így aztán Joseph azt mondta, „Bárcsak láthatnám Chicagót megrázkódni.”

217 Jaj nekem! Nem ismered fel, hogy a megrázása nem azt az ágyútölteléket jelenti ott kint. Nem azt a szemetet jelenti, ami el lesz pusztítva ott kint. A gyülekezet rázkódik meg. Értitek? Csak 120 volt a millióból a felső szobában, amikor a megrázás jött. Így van. Biztos. Ez egy rázkódás, az emberek. A…

218 Nézzétek, amikor volt az a nagy ébredésük, ez az Apollós, a baptista prédikátor, aki nem kapta meg még a Szentlelket, és nem merítkezett be a Jézus Krisztusnak a nevébe. Pál elment az Efézus felső partjain keresztül, megtalálja ezt a hatalmas gyülekezetet, amiről a Biblia beszél, és odament és beszélt nekik az Úr útjától. És ők azt mondták… Ő azt mondta, „kaptatok a Szentlelket mióta hisztek?” És kiáltoztak, csodálatosan érezték magukat. Azt mondta, „kaptatok Szentlelket?” Azt mondták, „nem tudtuk, hogy van ilyen.” Azt mondta, „Akkor, hogy merítkeztetek be?” Azt mondták, „János keresztségével.”

219 Azt mondta, „Az már nem működik. Át kell keresztelkednetek.” És átkeresztelte őket, Jézus Krisztus nevében. Rájuk tette a kezét, és a Szent Szellem rájuk ment. Nyelveken szóltak és prófétáltak. És csak úgy nyolcan vagy tízen voltak. Így van.

220 Megrázás! Látjátok, Isten nem rázza meg azt, a pokol fogja megrázni, amikor befogadja azt. De Isten az Ő gyülekezetét rázza meg.

221 Egy angyal jött Ábrahámhoz, és a csoportjához ott fent a hegyen, és tett egy csodát megítélve azokat a gondolatokat, amik a szívében voltak. Így van? És Sára bent volt. Miközben az angyaloknak, akik Sodomába mentek, ezreik voltak ott lent. Látjátok, a megrázás kis csoporthoz jön. Láttad ezt, Joseph. Láttad Chicagót, ahogy megkapja az utolsó hívását. Így van. És Isten tisztelt téged. Meg tette pontosan, amit ő megmondott. Elkészítve a menyasszonyt, ez az.

222 Most, pontosan itt fogjuk befejezni, elmondva ezt. Az utolsó idő üzenetének kell elkészíteni a menyasszonyt és felkészíteni az elragadtatásra. Mit tud ez tenni? A Malakiás 4 szerint, visszaviszi őket ahhoz a hithez, ami egyszer a szenteknek lett adva. Visszaviszi

őket az atyák hitéhez, a pünkösdi részhez. A helyreállítási időben. „Helyre fogom állítani. Így szól az Úr.” Ez igazi esemény, végidei evangéliumhirdetés.

223 Nos, csak egy pár szót akarok mondani, mielőtt befejezem. Figyelmen kívül hagytam ezeknek az igeverseknek a maradékát és talán, valamikor eljutunk ezekhez. De ezt akarom mondani. Hisszük, hogy a végidőben vagyunk. Hisszük. És bár úgy tűnik, hogy a végidőben, ebben az időben, hogy az üzenet és a hírnök, mindkettő majdnem összetörik. Úgy tűnik, mintha Sátán megpróbálna mindent megtenni azért, hogy teljesen összetörjön minket. Neville testvér, a balesete; Crase testvér ott; és a puska, ami azt felrobbantotta. Látjátok, úgy tűnik, és éppen most, amikor minden gyülekezet ott kint elutasít engem. És látjátok, látjátok, úgy tűnik, mintha nemsokára össze akarna roppanni. Úgy tűnik, hogy le vagyunk győzve. Ne aggódjatok. Tudjátok, általában ilyenkor van az, amikor Isten színre lép, valamibe, amit régóta figyel. Emlékezzetek.

224 Emlékezzetek, egyszer volt néhány gyermek a tüzes kemencében, ők hűek maradtak ahhoz az Igéhez. Minden rosszra fordult. Börtönbe vetették őket, ott tartották egész éjjel. És úgy volt, hogy megégetik őket másnap reggel. És úgy nézett ki, hogy a vég közel. Odasétáltak egészen a kemencéig. De Ő jött lelovagolva, hogy változtasson, egy pillanat alatt változott a kép.

225 Az, mindig azokban a leggyengébb pillanatokban történik, amikor úgy néz ki, hogy az igazi üzenetet éppen legyőzik, akkor lép közbe Isten. Ő-ő engedi az üzenetet és a hírnököt egészen az út végére eljutni, látjátok, akkor jön Ő be és meglovagolja a magas hullámokat. Így van.

226 Emlékezzetek, az Jézus volt, mikor az ellenségei azt gondolták, hogy legyőzték Őt, a hitetlen azt mondta, „Feltettük a keresztre.” A Szaddiceusok és Farizeusok, akik utálták Őt, és felfüggesztették a keresztre, azt gondolták, „Most megvan.” Uh-uh. Körülbelül akkor volt, amikor Isten belovagolt a színre, feltámasztotta Őt Húsvét reggelén, és megtörte Sátán királyságait, megkötötte a poklot, elvette a halálnak és a pokolnak a kulcsait és feltámadt azokkal. Biztos, ez pontosan abban a gyenge időben történt. Az Ő üzenete, Ő prédikálta az Igét, Ő mellette állt, és minden, aztán az az igazán gyenge pillanat volt az, amikor a győzelem jött. Amikor Ő megtett mindent, amit tudott, akkor jött Isten. Ő változtatta meg a képet.

227 Jákob volt, aki futott Ézsau elől, cseleket alkalmazva itt és ott, (keresztül a…?... és más ilyeneket), és próbálva elrejtőzni Ézsau elől. Aztán a szíve elkezdett vágyakozni arra, hogy hazamenjen. És a hazafelé vezető úton elküldött hírnököket, küldött felajánlásokat, és minden mást, megpróbált kedvébe járni Ézsaunak. De akkor volt, amikor Jákob elérte a saját határait, akkor volt, amikor Jákob nem tudta, hogy melyik úton menjen. A feleségét és a gyerekeit vízre tette, és ő visszafordult a patakon át. Akkor volt az, amikor Jákób egész éjjel küzdött, egészen addig, amíg elment az ereje, és meg nem bénult, és gyenge

volt, és a teste összetört. Akkor történt az, hogy Isten belovagolt az képbe. A következő reggel hogy találjuk őt? Egy félelem nélküli fejedelemként, a gyengesége után. Úgy nézett ki, mintha le lenne győzve, de félelmek nélküli fejedelemként találkozunk vele. Az üzenet tovább ment, és a hírnök azzal volt. Ez pontosan igaz. Egy félelem nélküli fejedelem lett másnapra.

228 Ézsau, még akkor is, amikor a leginkább szüksége volt rá, Ézsau, amikor találkozott vele. És ne felejtsétek el, mind az alatt az idő alatt, Isten munkálkodott a bátyja szívében is. Ez így van. És Ézsau odajött hozzá, és azt mondta, „Seregeim vannak itt." Azt mondta, „Ah, Gyenge vagy Jákób, a tested beteg, meg vagy törve." Azt mondta, „Küldök katonákat, hogy védelmezzenek téged," pontosan akkor, amikor neki szüksége volt azokra.

229 De ő talált valamit. Azt mondta, „Egyedül fogok menni." Ámen. Ez az, amikor mi felépülünk abból a gyengeségből, és ő felépült abból a megrázkódtatásból.

230 Amikor Jézus felgyógyult a halál okozta megrázkódtatásból, akkor volt a legerősebb, át tudott menni egy épületen anélkül, hogy még csak a kövek egy malterdarabját elmozdította volna. Tudott halat enni és kenyeret. Ámen. Ó, igen. Ez volt az az idő, miután a gyengeség eljött, amikor erősnek találta magát. Ez a gyengeségeket követte.

231 És úgy tűnik, hogy most egészen gyenge mind az üzenet és a hírnök is. De ne aggódjatok! Valahol, nem tudom, hogy hogyan, de én bízom Őbenne. El fog jönni, belovagol a színre egy napon. Ne aggódjatok. Menjünk együtt. Hajtsuk meg, hajtsuk meg a fejünket együtt. Est-idei evangélium hirdetés.

232 Ó Isten, a nagy esti fények már fénylenek egy ideje. Láttunk Téged, ahogy átfésülöd itt ezeket a termeket, hozva azokat, akik férfiaknak és asszonyoknak csak árnyékai voltak, a rák felemésztette őket, vakok voltak, betegek és szenvedők. Orvosok, még a Mayo klinikai orvosok is mindenhol, már feladták. Nos, ők itt ülnek ma délelőtt, és sokan egészségesek és erősek. Nem csak itt, de szerte a világon. Asszonyok visszakapták gyerekeiket, akik fel lettek támasztva vissza az életre, miután órákig halottak voltak. Gyerekek, akik meghaltak az utakon autóbalesetben, és „halottnak" lettek nyilvánítva, és ott feküdtek, és nem volt egy ép csontjuk sem; és egy percnyi időn belül elsétáltak azon az úton, dicsérve Istent. Igen, Uram, Te Isten vagy. Az estidő itt van. Az esti evangélizációs magok el lettek vetve, Atyám, és most úgy néz ki, hogy valahogy egy megbénult idő jön. Sokan ezek közül…

233 Amikor először Te a színre léptél ott a Te korszakodban, mindannyian, „Az a fiatal próféta Galileából!" Ó, mindannyian körülötted voltak. De amikor Elkezdtél rájuk mondani dolgokat, és elkezdtél nekik a hitvallásaikról és dolgaikról beszélni, akkor

elhagytak Téged. Egyedül kellett állnod. És végül elvittek a Golgotára. Úgy tűnt, hogy ők nyertek, úgy tűnt, hogy a nagy intellektuális csoportjuk legyőzte az Isten ügyét. De, ó, nem! Húsvét reggelen a föld egy ideges dermedtségben volt, a sír megnyílt, és az Isten Fia feltámadt. Nála voltak a halál és a pokol kulcsai. Nála volt a Szent Szellem keresztségnek az a joga, hogy azt odaadja. Megmondta a gyülekezetének, „Menjetek fel Jeruzsálembe és várjatok, és elküldöm azt rátok, és aztán tanúskodjatok rólam, amíg újra vissza nem térek."

234 És akkor Te felálltál, és elmondtad nekik, hogyan lesz az idő, és mi itt vagyunk a végidőben. Uram, jöjj lovagolj be újra, ugye fogsz, Atyám? Kezdünk fáradni, kimerülni. Az emberek mindenhonnan elutasítanak minket, a felekezetek elutasítanak. Ott Kaliforniában, azok a drága szentek, és ott állnak, kiáltva, negyven gyülekezet, és az az egy vezető felállt, és azt mondta, „Nos, ha keresztel, az Úr Jézus nevét használva, akkor nem akarjuk őt." És megtagadta az Evangéliumot azoktól a szegény éhes emberektől.

235 És Atyám, azt mondtam, „Jöjjetek, és találkozzunk az Írásokkal," és ő nem teszi ezt. Miért? Jobban tudja. Atyám, miért-miért dühöngenek a pogányok és az emberek miért képzelnek el egy hiábavaló dolgot? Igazán a te szent gyermeked Jézus kezét előrenyújtva, azért, hogy a betegek meggyógyuljanak, és hogy a vég jeleit és csodáit mutasd. Ez ismétlődik, Uram. Értük imádkozom. Isten, ne engedd, hogy kiűzzék őket. Sok jó ember van még ott közöttük. Add meg Uram, hogy lássanak és kijöjjenek.

236 A mi kis gyülekezetünk ma délelőtt, Atyám, nem ismerjük az emberek szívét. De Te ismered. Ezt a kis csoportot itt. Én pontosan kimegyek oda, akárhogyan is lesz. És most, mielőtt elhagyjuk a gyülekezetet, Uram, ez a kis csoport, akik itt tartózkodnak, ők vándorok. Nem azt vallják meg, hogy e világból valók, Uram. Ők idegenek. Újjászülettek, új teremtmények. A világ dolgaitól eljöttek, hogy Istent szolgálják, tudva azt, hogy „Ne e világ gazdagságára vágyjatok, ami olyan gyorsan elmúlik. A mi reménységünk az az örökkévaló dolgokra épült, amelyek soha el nem múlnak."

237 Mennyei Atyám, hogyha véletlenül lenne egy vagy több közöttünk ezen a reggelen, akiknek soha nem volt olyan érzésük, hogy meg kell tenniük azt a fordulatot, imádkozom, hogy Te szólj a szívükhöz most. És hadd legyen, hogy ők édesen és alázatosan a szívükben, csak átadnak mindent Neked, és mondják, „Úr Jézus, légy irgalmas hozzám, bűnöshöz. Nem akarok meghalni abban az állapotban, amiben most vagyok. És nem tudva, hogy akár ezt a napot is végigélem-e, akkor nem butaság pazarolni az időmet világi dolgokra!" És itt minden el fog veszni, és az emberek is el fognak veszni a világgal. De Isten, az örökkévaló Atya, nem tud elveszni, és az Ő népe sem. Hadd fogadják el ezt most, mennyei Atyánk.

238 Szentel meg ezeket a kendőket, amik itt vannak betegek és szenvedők számára. Azt mondták, hogy Pál testéről, kötényeket és kendőket hoztak el, és a gonosz lelkek

kimentek belőlük. Gyógyítsd meg a betegeket, akik közöttünk vannak ma délelőtt. Imádkozom, hogy ne legyen egy gyenge ember sem közöttünk.

239 A nagy Szentlélek hadd mozduljon a közönségen keresztül most. És mindannyian ismerjük fel az Ő jelenlétét. És ahogy idéztem az elején, amikor a vihar jön egy száraz nyáron, a szelek szárítók és forrók, fújja a szél a homokot, de egyszer csak hallhatunk egy mennydörgést, és láthatunk egy felhőt képződni. És azt mondtam, hogy a vörös jelzőfény lent van, Ő jön. És érezzük a hűvös szellőt, a Szent Szellem üdvözlését, ahogy ez mozdul keresztül a mi kiszáradt helyeinken. Segíts nekünk ma. Mentsd meg az elveszetteket. Töltsd be őket a Szent Szellemmel, Uram, gyorsan, mielőtt kialszanak a fények. Mert a jelzés már lent van. A Sion öreg hajója a dokkokban van most, és nem olyan soká lesz, amikor majd hív. És egy pillanat alatt az újságban fogják közreadni, „Mi történt? Országszerte emberek százai tűntek el."

240 Ó Istenem, akkor a többieknek már túl késő lesz, az elragadtatás eljött. Az ítélet lesúlyt a földre, az igazak elmennek. Aztán a temetőkbe fognak menni, és azt fogják mondani, „Nos, nem úgy volt, hogy … Kinyitották ezt a sírt? Nos, mi történt itt?" Ó, az, aki bízott Istenben, aki több évvel ezelőtt meghalt, elment. „Akkor, ó, micsoda sírás lesz és zokogás, amikor az elveszetteknek meg lesz mondva, hogy mi a sorsuk. A sziklákhoz fognak kiáltani és a hegyhez," az Írások szerint, „imádkoznak, de imádkozni már túl késő lesz." Hadd ne legyen így senkivel, aki ma itt van!

241 És mialatt meghajtjuk a fejünket, a szívünk is meg van hajtva. Én egy nagyon különc ember vagyok abban, hogy embereket hívjak az oltárhoz, hiszem, hogy ez nem apostoli tanítás. Hiszem azt, hogy pont ott, ahol ültök, tudtok dönteni arról, hogy igazán akartok-e élni, vagy meghalni. Hiszem, hogy rajtatok múlik. És ha van itt valaki, aki még soha ezelőtt nem igazán látta ezt ilyen módon, és rájön, hogy milyen órában élünk, és csak akarod, hogy megemlékezzek rólad imában, hogy szeretnél keresztény lenni, és szeretnél Krisztusi lenni az életedben, és készen állni az eljövetelére, felemelnéd a kezed itt a teremben? Az Úr áldjon meg, áldjon meg, áldjon meg, téged és téged. Isten áldjon meg ott hátul, Isten áldjon meg itt elől. Ez remek. Isten áldjon meg, fiatal hölgy, pont az élet keresztútjánál, testvérnő. Ez egy nagy döntés. Talán tettél sok nagy… Isten áldjon meg, apuka. Igen, talán sok nehéz napot munkálkodtál az életedben is, és felneveltél egy kis fickót. Anyuka, ott ülsz mellette. Ó, Istenem! Talán felneveltétek a családotokat, és sok nagyszerű dolgot tettetek, megsimogattátok a kisbaba arcocskáját amikor sírt, ringattátok a bölcsőt a ti kis fiatal kezeitekkel, amik most már idősek és gyengék. Talán ringattátok a babát, és sok jó dolgot tettetek, de a legjobb dolog, amit valaha is tettetek, hogy felemeltétek a kezeteket. Ő látott benneteket. Bocsássatok meg, kérlek.

242 Mennyei Atyánk, Te láttad a kezeket. Te tudod, hogy mi van azok mögött. Most ennek az alkalomnak ők a trófeái. Ők az üzenet trófeái. Te azt mondtad, „Mindazok,

akiket az Atya nekem adott Hozzám fognak jönni, és senki sem jöhet, csak ha először az Én Atyám vonzza őt.” És Te szóltál ezekhez az emberekhez. És ők itt ültek, és a tudomány szerint nem tudnának… a kezeiknek lent kellene maradniuk, mert a gravitáció lent tartja azokat. De ők megtörték és dacoltak a tudomány törvényeivel. Van bennük egy szellem, ami felemelte azt a kezet, ez a tudománnyal ellentétes, mert a szellem ott bent, meg tudja törni a tudományt. És felemelték a kezüket, mert Istennek a Szelleme volt körülöttük, ami azt mondta, „Te… neked szükséged van Krisztusra.” És felemelték a kezüket, „Emlékezz meg rólam, Ó, Uram.”

243 Ahogy a haldokló tolvaj a kereszten azt mondta, „Emlékezzél meg rólam, amikor eljössz a Te Királyságodban.”

244 És mit válaszoltál Te neki? „Még ma Velem leszel a paradicsomban.”

245 És imádkozom, Atyám, hogy pontosan ezen a napon, vigyél be a királyságodba, a veled való közösségbe itt a földön ezek közül a hívők közül mindenkit és legyél kedves hozzájuk. Jézus, Te mondtad, amikor itt voltál a földön, a János 5:24-ben, „Aki hallja az Igémet, és hisz Őbenne, aki Engem küldött, annak örök élete van; és nem megy az ítéletre, ők nem lesznek ott, amikor az ítélet lesújt a földre, hanem átmentek a halálból az életbe.” Te ígérted ezt Uram. Igényelem őket. És most mindazok, akik felemelték a kezüket, még azok is, akik a szívükben hitték, hogy fel kellene, és nem emelték, őket én ma délelőtt Neked adom, Atyám, mint Jézus Krisztus kegyelmének a trófeáit és az Ő Igéjének, amelyet prédikáltunk ma délelőtt. Ők a Tieid, tartsd őket biztonságban, Uram, egészen addig a napig. És hadd növekedjenek, mint kisgyermekek. Hadd találja meg őket itt a medencében lévő víz, ahogyan megvallották a bűneiket, meghalva és eltemetve Krisztusban, hogy újra feltámadjanak egy új életre, hogy járjanak egy új világban, járjanak új társakkal, járjanak új társasággal, járjanak angyalokkal, járjanak a természetfeletti jelenlétében. Azok a dolgok, amit nem láthatnak maguk körül, de érzik és tudják, hogy itt vannak. Ezek a maradandó dolgok, a természetfölötti a maradandó. Neked adjuk Atyám, Jézus nevében. Ámen.

246 Nos, sajnálom, hogy egy kicsit időn túl tartottalak itt titeket, és biztos vagyok benne, hogy ti…. Jól érzitek magatokat? Nos, az összejövetel, néha le kell rövidítenem és összesűrítenem. Most, nektek, akik felemeltétek a kezeteket, és hisztek az Úr Jézusban, lesz bemerítő szolgálat, azt hiszem, ma este. Vagy, igen, azt hiszem, megtöltik a medencéket, hogyha rögtön most akarjátok. És a köpenyek és mindezek készen állnak. Ha szeretnétek bemerítkezni most rögtön, bármikor, itt vagyunk, csak azért, hogy megtegyük. És most, miután metszettünk és vetettünk…

247 Köszönjük nektek, idegeneknek, akik itt vagytok, akik eljöttetek, hogy közösségben legyetek velünk ezen a délelőttön az Isten Igéje körül, értékeljük, hogy eljöttetek. Az Úr áldjon meg titeket. Annyira boldogok vagyunk, hogy itt voltatok.

248 Látok hátul ülni egy barátomat, az épületben itt, nem láttam már nagyon régóta. Már nem is tudom a fiú nevét. Egy jó barátom. Egy lánynak az unokatestvére, akit ismertem, Marie Francisconak. Nem jut eszembe, hogy ki vagy mi a neve. Felemelnéd a kezed? Örülünk, hogy itt ülsz és az Isten áldjon meg. Az a fiú sok éve Keresztény. És én…

249 Itt van a barátom, Jim Poole, hányan hallottátok, hogy emlegettem Jim Poolet, egy gyerekkori barátomat, a fiát és a feleségét.

250 És Donny, nem emlékszem a vezetéknevére. Gard-Gard, Donny Gard és a kedves kis felesége itt. Eljöttek tegnap meglátogatni engem. Annyira örülök, hogy itt vannak ma délelőtt.

251 És azt hiszem, ez a testvér nem ismerősöm, aki pont itt ül Way testvér mellett. És ó, így, pont itt, talán tévedek, és néha elfelejtem az arcokat. És örülök, hogy mindannyian itt vagytok ma reggel.

252 És most, mielőtt elmegyünk, a metszés után… És tudjátok, a Biblia azt mondta, az Isten Igéje … mint az a döntés, készíteni egy követ, de kell egy kőfaragónak lenni, aki kivágja azt, aki alakot ad neki. Látjátok? És a Zsidó levél negyedik fejezet, azt mondta, „Az Isten Igéje élesebb és erősebb, mint a kétélű kard.” Vág, körülmetél, levágja a felesleget. „Még a szívek szándékának és a gondolatoknak a megítélője,” az Isten Igéje. És ez vág.

253 Most, csak hogy dicsőítsük, énekeljük csak el a kedvenc kis régi énekemet, az egyik kedvencemet, „Szeretem, szeretem.” Hányan szeretitek Őt igazán? Nem érdekel, hogy keresztény vagy e, vagy sem, mondd, „Szeretem, mert Ő előbb szeretett.” Énekeljük most együtt, mindannyian együtt. Szeretem, szeretem, Mert Ő előbb szeretett, És megvette a megváltásomat a Golgota fáján.

254 Hát nem szeretitek ezt? Énekeljük el még egyszer. Mialatt énekeltek, fogjatok kezet valakivel körülöttetek. Ne álljatok fel, csak mondjátok, „Isten áldjon, testvérem” valakinek a közeledben, hogy te, hogy mindenki szívesen látva érezze magát. Ez a mi üdvözlésünk itt a gyülekezeti házban, tőlem, mindannyiótoktól. Rendben. Szeretem, szeretem, (Isten áldjon testvér) Mert Ő előbb szeretett, És megvette a megváltásomat a Golgota fáján.

255 Hajtsuk meg a fejünket mialatt dúdoljuk. (Branham testvér és a gyülekezet elkezdi dúdolni, hogy „Szeretem, szeretem.”) Most emeljétek fel hozzá a kezeteket, igazán könnyű. (folytatja a dúdolást „Szeretem”). Nos, hát nem csodálatos Ő? Igen.

256 (Egy testvér nyelveken szól. Branham testvér megáll.) Legyetek igazán tiszteletteljesek csak egy pillanatra. Jézus mondta, „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek. Új nyelveken szólnak, hogyha kígyókat vesznek fel, vagy halálosat isznak, nem árt meg nekik. Mert egy baleset vagy egy robbanás sem árt nekik. Betegekre teszik a kezeiket, és azok meggyógyulnak.” Csak várjatok egy percet, lássuk, hogy valamilyen

magyarázat érkezik-e erre. Hogyha idegenek vannak közöttünk, arra várunk, hogy az Úr mit fog mondani nekünk ezen az üzeneten keresztül. (Egy testvér magyarázatot ad.) A magyarázat. Ámen. Az a magyarázat, amit ez az ember mondott. Azoknak az itt lévő személyeknek, akik talán nem tudják mi ez, ez a Szellem. Ez gyakran történik a gyülekezeti házban, egy üzenetet kapnak az embereknek. Imádkozzunk.

257 Mennyei Atyám, köszönjük neked ezt, nem tudva, hogy valaki valahol, hogy Te szóltál egy szívhez valahol, és az újra szólt, még a záróüzenetben is, azt mondta, őket a Te gyerekeidnek hívta, mert Te szólítottad őket, és talán azelőtt el voltak szánva, hogy elmennek, anélkül, hogy fogadnának Téged. Ez, az üzenet újra jön. Így imádkozunk, Mennyei Atyám, hogy add a Te Szellemednek egy nagy részét, bárkire, akárki is legyen az. Nem szólítottad néven őket, Te csak szóltál, így Atyám talán ez az a mód, ahogy Te akarod. És mi csak imádkozunk Atyám, hogy a Te akaratod legyen odaadva ennek a személynek, vagy ezeknek a személyeknek, bárkik is legyenek, hogy jöjjenek az utolsó hívásra. Imádkozom Atyám, hogy ez ne, hanem, ezen a délelőttön, ha ők elfogadják ezt, és hisznek teljes szívükből, miután hallották az üzenetet, ahogy Te elmondtad és mondtad, és aztán fogadhassák be azt teljesen, hogy megkapják a Szellemet. Keljenek fel, és keresztelkedjenek meg a Jézus Krisztus nevében a bűneik bocsánatára és legyenek édesen betöltve a Szent Szellemmel, és vezesd el őket egy szolgáló és boldog életre. Átadom ezt most neked Atyám és a gyülekezetet. Jézus nevében. Ámen.

258 Azok az üzenetek néha szólnak, valakihez, nem tudjuk, hogy kik ők. Néha elmondják, hogy kik ők, de csak valaki itt, aki talán pont most kezdett elmenni e nélkül. És amikor így teszel, ne felejtsd el, hogy az a Szent Szellem, amint beszél egy nyelven, ehhez csak egy kis ihletés kell; ugyanaz annak, aki szólja, ugyanaz annak, aki tolmácsolja. Nos, emlékezz arra, amit éppen most kaptam az olvasáson keresztül, „Ezek a jelek fogják követni, akik hisznek.” Látod, ez a hívők között van. Nem hisszük, hogy minden embernek azt kellene csinálnia. Hisszük, hogy ez bejön a gyülekezetbe az emberek közé. Néha az emberek idejönnek, sohasem hallottak előtte ilyen dologról, és a Szent Szellem rájuk száll, és adnak egy üzenetet, és meggyógyítják az embereket, akik ott ülnek, rákban haldokolva, és mindenféle betegségekben, és dolgokban, pontosan visszamennek újra. Ez a Szent Szellem az Ő népe között.

259 Szeretitek Őt? Ámen. Én is szeretem. Remélem, hogy látlak titeket ma este. És most Neville testvér, átadom a szolgálatot Neville testvérnek, a pásztorunknak. Rendben van.